

การพัฒนาสินค้าอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกของประเทศไทย

จิรพรรณ กุลติลิก *

ศึกษาดูงานการผลัดทดต่างประ เทศและข้อพึงปฏิบัติ

เนื่องจากการค้าต่างประเทศของไทยมีปัญหา คือ ปัญหาการขาดดุลการค้า และดุลการชำระ เงินที่ติดต่อกันมาเป็นเวลานาน จึงต้องมีการปรับดุลการค้าและดุลการชำระ เงินของประ เทศให้ฐานะดีขึ้นก็โดย การเร่งรัดการส่งออกให้มียอดที่สูงกว่าการนำเข้า การดำเนินงานดังกล่าวจะต้องกระทำคือ

1. ส่งเสริมการส่งออกให้ขยายตัวทั้งในด้านการส่งออกตลาดรับซื้อและชนิดของสินค้าส่งออก ในขณะที่เดียวกันก็จะรักษาตลาดที่มีอยู่ให้มั่นคง มีการพัฒนาปัจจัยที่ใช้ในการผลิตให้สอดคล้องกับความสามารถในการส่งออก อำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานและสิ่งจูงใจในการส่งออก มีการแสวงหาตลาดต่างประเทศใหม่ ๆ โดยให้มีการดำเนินงานที่ประสานสอดคล้องกัน ระหว่างด้านการผลิตและการตลาด การผลิตควรจะผลิตสินค้าที่มีขีดความสามารถสูง มีใช้ผลิตสินค้าไปหมดทุกประเภท เพื่อการกระจายของสินค้าอุตสาหกรรม ตลอดจนประเทศคู่ค้าให้มีขอบเขตกว้างขวางยิ่งขึ้น อันจะเป็นเป้าหมายหลักในการพัฒนาการการค้าระหว่างประเทศ เพื่อสร้างไว้ซึ่งความมั่นคงและความสมดุลทางการค้า

2. ปรับปรุงเกี่ยวกับโครงสร้างระบบงานพาณิชย์และบริการในด้านการจัดทรวางงานและการบริหารงานของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกับการส่งออก มีการวิจัยสินค้าและตลาดสินค้าเพื่อให้ระบบงานดังกล่าวอำนวยความสะดวกต่อผู้ผลิตและผู้ค้าในการดำเนินการส่งออก และการค้าระหว่างประเทศอย่างแท้จริง

---

* ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ดังนั้นจากความรู้ของระบบการผลิตสินค้าและการตลาด จึงมีความจำเป็นที่จะต้องทำการวิจัยเพื่อหาแนวทางส่งออกโดยจะ เน้นทางด้านสินค้าอุตสาหกรรมซึ่งการผลิตมีความแน่นอนมากกว่าสินค้าเกษตรและมักจะขายได้ในราคาที่สูงกว่า ปัญหาทางด้านราคามีการไหวตัวขึ้นลงไม่มากนัก และประเทศเรามีทรัพยากรโดยเฉพาะอย่างยิ่งทรัพยากรบุคคลที่สามารถนำมาใช้ขยายการผลิตสนองความต้องการของตลาดได้อีกมาก

1. นโยบายและข้อจำกัดทางการค้าของประเทศไทย

1.1. นโยบายการค้า (Commercial Policy)

ประเทศไทยยึดหลักส่งเสริมสัมพันธไมตรีอันดีและความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจการค้ากับทุกประเทศ โดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างในลัทธิการปกครองหรือระบบเศรษฐกิจและสังคม โดยทางฝ่ายทางยึดมั่นในหลักการเคารพเอกราช อธิปไตยบูรณาพัฒนาคน มุ่งส่งเสริมและให้หลักประกันแก่การคาระหว่างประเทศ และการลงทุน รวมทั้งร่วมมือกับประเทศกำลังพัฒนา เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย โดยจัดดำเนินการในรูปต่าง ๆ ดังนี้

ก. ในด้านการส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการค้าระหว่างประเทศ จะร่วมมือกันในช่วง กลุ่มประเทศที่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้องกับสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่งหรือหลายชนิดในกลุ่มประเทศที่อยู่ในภูมิภาคเดียวกัน และกลุ่มสมาชิกองค์การระหว่างประเทศ ภายใต้องค์การสหประชาชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะร่วมมือกับกลุ่มประเทศอาเซียนอย่างใกล้ชิด

ข. ในด้านนโยบายภาษีศุลกากร ประเทศไทยได้ยึดถือระบบภาษีศุลกากรอัตราเดียว (Single Column Tariff System) กล่าวคือสินค้าชนิดเดียวกันที่นำเข้าจากประเทศต่าง ๆ จะได้รับการเก็บภาษีศุลกากรในอัตราเดียวกัน นอกจากนั้นประเทศไทยได้มีการปรับปรุงมาตรการทางด้านภาษีและเร่งปรับปรุงพิธีศุลกากรเพื่อลดความสับสนและให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ลงทุน ตลอดจนพิจารณาจัดภาษีอื่นในรูปต่าง ๆ และยังปรับปรุงส่วนที่เกี่ยวของกับการตั้งกำแพงภาษี การห้ามนำเข้าหรือส่งออกของสินค้าต่าง ๆ ให้มีความคล่องตัวมากยิ่งขึ้น

ค. ในด้านเกี่ยวกับระบบการนำสินค้าเข้าและออก ประเทศไทยมีการจำกัดการนำสินค้าเข้าและส่งสินค้าออกอย่างผ่อนเบา ทั้งนี้เพื่อคุ้มครองการผลิตและอุตสาหกรรมภายในประเทศเพื่อความมั่นคงของสาธารณชน สาธารณประโยชน์ต่าง ๆ และเพื่อการแก้ไขการขาดดุลการค้าและดุลการชำระเงินของประเทศ

1.2. ระบบการค้า (Trading System)

ประเทศไทยยึดหลักให้มีการค้าดำเนินไปโดยเสรี (Free Trade) ให้มีการแข่งขันกันอย่างมีระเบียบและเป็นธรรม โดยคำนึงถึงประโยชน์ของผู้บริโภคและผู้ผลิตภายในประเทศ ตลอดจนดุลการค้าด้วย มุ่งที่จะส่งเสริมและขยายความสัมพันธ์ทางการค้ากับต่างประเทศให้กว้างขวางยิ่งขึ้น ยึดหลักการการค้าตามหลักของ GATT คือหลักการปฏิบัติต่อชาติที่ได้รับอนุเคราะห์ซึ่ง (The Most Favoured - Nation Principle) มาโดยตลอด เว้นแต่การให้สิทธิพิเศษระหว่างกันในระดับภูมิภาคและอนุภูมิภาค ซึ่งประเทศไทยได้เข้าเป็นสมาชิกเช่น ESCAP และ ASEAN เป็นต้น

1.3. ข้อจำกัดทางการค้าของไทยกับตลาดต่างประเทศ

ในที่นี้จะกล่าวถึงสินค้าที่ประเทศไทยส่งไปขายยังตลาดต่างประเทศที่สำคัญ

7 ตลาด คือ

- ญี่ปุ่น
- สหรัฐอเมริกาและยุโรป
- ประชาคมเศรษฐกิจยุโรป
- อาเซียน
- ประเทศในกลุ่มอุตสาหกรรมที่พัฒนาใหม่ (Newly Industrialized Countries) ซึ่งได้แก่ ไต้หวัน ฮองกง เกาหลีใต้
- สาธารณรัฐประชาชนจีน
- ประเทศตะวันออกกลาง

ซึ่งตลาดต่างประเทศทั้ง 7 ของไทยได้กำหนดกฎเกณฑ์การนำสินค้าเข้าประเทศของเขาด้วยระเบียบในตารางที่ 1 ซึ่งพอสรุปได้ว่าสินค้าบางชนิดต้องมีใบอนุญาตส่งได้เฉพาะตามโควตาโดย เฉพาะส่งไปประชาคมเศรษฐกิจยุโรป ภาษีที่เก็บใช้ระบบ CCQN เก็บตามราคาของสินค้า การบรรจุหีบห่อตามบรรจุด้วยพญาและฟาง ต้องมีเครื่องหมายของ

ท่าเรือและเลขหมายของผู้รับ ใช้มาตราหน่วยน้ำหนักสินค้าเป็นเมตริกตัน แจรงราคาสินค้าเป็นเงินตราของประเทศนำเข้าและชำระเงินโดยใช้ระบบ letter of credit หรือ sight draft หรือ คอสดราฟต์สหรัฐ เป็นต้น

2. ความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการค้ากับประเทศต่าง ๆ

2.1. ความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่ประเทศพัฒนาแล้วให้กับประเทศไทย

เกี่ยวกับตลาดต่างประเทศที่ไทยส่งสินค้าอุตสาหกรรมออกไปจำหน่ายนั้น ได้คงไปยังประเทศญี่ปุ่น ประชาคมเศรษฐกิจยุโรป สหรัฐอเมริกา ซึ่งจะให้ความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการค้ากับประเทศไทยในรูปของระบบการให้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรเป็นการทั่วไป (Generalized System of Preferences) หรือที่เรียกว่า GSP ที่ประเทศที่พัฒนาแล้วให้แก่สินค้าที่มีแหล่งกำเนิดจากประเทศที่กำลังพัฒนา เพื่อช่วยประเทศที่กำลังพัฒนาให้มีความสามารถที่จะส่ง ผลิตได้ ออกไปขายแข่งขันในตลาดโลกให้กว้างขวางยิ่งขึ้น การให้ GSP เป็นวัตถุประสงค์ที่ประเทศที่พัฒนาแล้วมุ่งที่จะช่วยประเทศที่กำลังพัฒนาให้ขยายตัวทางด้านการอุตสาหกรรมให้รวดเร็วและกว้างขวางอย่างรวดเร็ว เพราะเป็นที่เชื่อกันว่าการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมนั้น นอกจากจะทำให้ประเทศมีรายได้สูงขึ้น มั่นคง และแน่นอนแล้ว ยังเป็นการสนับสนุนให้มีการใช้ประโยชน์ในทรัพยากรที่มีอยู่ในประเทศของตน ตลอดจนมีการใช้แรงงานมากขึ้นอีกด้วย

หลักเกณฑ์ในการให้ GSP นั้น โดยทั่วไปประเทศที่พัฒนาแล้วมักจะให้แก่สินค้าประเภทอุตสาหกรรมและกึ่งอุตสาหกรรม มากกว่าสินค้าประเภทเกษตรกรรม ถ้าเป็นสินค้าประเภทเกษตรกรรมจะเป็นเพียงการลดหย่อนอากรขาเข้าลงจากอัตราปกติ (General rate) หรืออัตราที่ได้อัตราขั้นต่ำ (MFN rate) เท่านั้น และมีสินค้าน้อยประเภทกว่า เมื่อเปรียบเทียบกับสินค้าอุตสาหกรรมและกึ่งอุตสาหกรรมซึ่งได้รับการยกเว้นอากรขาเข้าทั้งหมด

ประเทศที่ให้ GSP แก่ประเทศไทยในขณะนี้ทั้งหมด 22 ประเทศ ได้แก่ ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา ประเทศกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจยุโรป นอร์เวย์ สวีเดน ฟินแลนด์ สวิสเซอร์แลนด์ ออสเตรเลีย เซโกสโลวาเกีย รัสเซีย นิวซีแลนด์ ออสเตรีย โปแลนด์ และแคนาดา แต่ประเทศไทยมีการใช้ GSP กับไม่กี่ประเทศ เช่น ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา ประชาคมเศรษฐกิจยุโรป บางประเทศก็ไม่ได้มีการใช้ GSP ด้วยเลย เช่น รัสเซีย

๒.๒. ประโยชน์ของระบบการให้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรเป็นการทั่วไป (GSP)

ประโยชน์ของ GSP บอมนำมาช่วยลดต้นทุนของผู้ส่งออกสินค้าไทยในต่างประเทศให้ต่ำกว่าสินค้าชนิดเดียวกันที่ส่งจากประเทศที่ไม่ได้รับ GSP อันเป็นหนทางหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้ส่งออกของไทยสามารถขายสินค้าของตนได้มากขึ้น และอาจใช้เป็นอำนาจในการต่อรองราคาส่งให้สูงขึ้นตามสมควรอีกด้วย

ประเทศไทยได้ใช้ GSP^{1/} ในการส่งสินค้าไปประเทศญี่ปุ่นมากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่น ๆ สินค้าที่สำคัญ ๆ ได้แก่ พลอยต่าง ๆ กระสอบป่าน เชือกปอ ผ้าดิบทอด้วยฝ้าย กรังเมต เครื่องประดับอัญมณี สายไฟ และเส้นด้ายปอ รองลงไปได้แก่ ประชาคมเศรษฐกิจยุโรป สินค้าที่สำคัญ ๆ ได้แก่ โบนยาเวอร์จีเนีย สับปะรดกระป๋อง เครื่องใช้ในครัวเรือนทำด้วยไม้ ไม้วีเนียร์ เสื้อผ้าสำเร็จรูป และเครื่องประดับบ้านเรือน ทำด้วยไม้ การที่ประเทศไทยจะส่งสินค้าไปยังประเทศที่ให้ GSP ได้ผลเต็มที่ก็ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขการผลิที่ประเทศผู้ให้กำหนดไว้ค่อนข้างเข้มงวด เช่น วัตถุดิบที่นำเข้ามาจากต่างประเทศจะต้องได้รับการแปรสภาพอย่างพอเพียง มิฉะนั้นวัตถุดิบเหล่านั้นในลักษณะของสินค้ากึ่งสำเร็จรูป แล้วนำมาประกอบหรือผ่านกรรมวิธีอีกเพียงเล็กน้อยก็ส่งออกเป็นสินค้าที่ผลิตในประเทศไทย เป็นต้น แต่ถ้าเป็นสินค้าที่ผลิตโดยใช้วัตถุดิบภายในประเทศก็ไม่มีปัญหาสามารถส่งไปขายภายใต้ GSP โดยไม่มีเงื่อนไขประการใด สำหรับการส่งสินค้าออกนั้นจะ

---

^{1/} ฝ่ายสิทธิประโยชน์ทางการค้า กองส่งเสริมสินค้าออก กรมการค้าต่างประเทศ

จะต้องเป็นลักษณะการส่งโดยตรงจากประเทศไทยไปยังประเทศที่นำเข้า และผู้ส่งออกจะต้องมีหนังสือรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า GSP ส่งไปด้วย

ฉะนั้น สินค้าจะได้รับ GSP ก็ต่อเมื่อผู้ผลิตหรือผู้ส่งออกจะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดตามเงื่อนไขของแต่ละประเทศที่ให้ GSP กำหนดขึ้น ซึ่งจะได้กล่าวโดยละเอียดในตอนการวิเคราะห์เกี่ยวกับการให้ GSP และการใช้ GSP ของประเทศไทย

2.3. ความร่วมมือทางการค้าของไทยกับอาเซียน

ประเทศสมาชิกอาเซียนอันประกอบด้วย มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และ ไทย ได้ร่วมมือกันให้สิทธิพิเศษทางการค้า เพื่อใช้ประโยชน์จากทรัพยากรต่าง ๆ ที่มีอยู่ในภูมิภาคอาเซียนให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ และเพื่อขยายความอนุเคราะห์แก่กันและกันในทางเศรษฐกิจและการค้า โดยเริ่มมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2521 เป็นต้นไป การให้สิทธิพิเศษทางการค้ามี 2 ลักษณะคือ ให้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากร (Tariff Preference) ควบคุมการลดอากรขาเข้าให้ต่ำกว่าอัตราปกติหรือยกเว้นอากรขาเข้า และให้สิทธิพิเศษในลักษณะอื่น (Non-Tariff Preference) เช่น การให้สิทธิทำสัญญาซื้อขายระยะยาวและไม่จำกัดโควตา เป็นต้น สินค้าที่ตกลงให้สิทธิพิเศษแก่กันในปัจจุบันมี 1,326 รายการ สินค้าที่ประเทศไทยได้รับสิทธิพิเศษ ที่น่าสนใจมีหลายรายการ เช่น ข้าว ข้าวโพด ถั่ว พืชผัก น้ำตาลดิบ แป้งข้าวเจ้า ยางรถแทรกเตอร์ เสื้อผ้า สิ่งทอต่าง ๆ และเบียร์ เป็นต้น แต่มีข้อตกลงกันว่าสินค้าที่จะขอรับสิทธิพิเศษนี้ จะต้อง มีหนังสือรับรองแหล่งกำเนิดสินค้าของทางราชการส่งไปด้วย กฎเกณฑ์แหล่งกำเนิดสินค้านี้ดังนี้

1. เป็นสินค้าที่ผลิตขึ้นในประเทศผู้ส่งออก โดยใช้วัตถุดิบของประเทศผู้ผลิตสินค้านั้นเองทั้งหมด

2. เป็นสินค้าที่ผลิตขึ้น โดยมีส่วนผสมของวัตถุดิบที่มีแหล่งกำเนิดจากประเทศนอกอาเซียน หรือไม่ปรากฏแหล่งกำเนิดที่แน่ชัด โดยมีเงื่อนไขว่าสินค้าที่ผ่านการแปรรูปและขั้นตอนการผลิต อันเป็นผลให้มูลค่าของวัตถุดิบขึ้นส่วน หรือผลิตผลที่มีแหล่งกำเนิดจากประเทศนอกอาเซียน หรือไม่ปรากฏแหล่งกำเนิดสินค้าที่แน่ชัด ที่นำมาใช้ในการผลิตสินค้า

เมื่อรวมกันแล้วต้องไม่เกินร้อยละ 50 ของราคา เอฟ.โอ.บี. และการผลิตขั้นสุดท้ายต้องกระทำในประเทศผู้ส่งสินค้านั้นเอง

สำหรับสินค้าที่มีคุณสมบัติถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าข้างต้นและประเทศอาเซียนประเทศหนึ่งนำไปใช้สำหรับผลิตสินค้าสำเร็จรูป เพื่อส่งไปขายในประเทศอาเซียนอีกประเทศหนึ่ง สินค้าสำเร็จรูปนั้นจะได้รับสิทธิพิเศษฯ ตามมูลค่าวัตถุดิบส่วนหรือผลิตภัณฑ์แหล่งกำเนิดในประเทศอาเซียนรวมกันแล้วไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 ของราคา เอฟ.โอ.บี. และให้ถือว่าสินค้าสำเร็จรูปนั้นมีแหล่งกำเนิดในประเทศผู้ผลิตขั้นสุดท้าย

สินค้าที่ได้เป็นที่ตกลงจะให้สิทธิพิเศษทางการค้าแก่กันในปัจจุบันนี้มี 1,326 รายการ โดยแยกเป็นสินค้าที่ประเทศไทยได้รับสิทธิพิเศษฯ ในการส่งไปยังประเทศสมาชิกอาเซียนทั้ง 4 ประเทศ รวม 1,053 รายการ และสินค้าที่ประเทศสมาชิกอาเซียนทั้ง 4 ประเทศจะได้รับสิทธิพิเศษฯ ในการนำเข้าจากประเทศไทย 273 รายการ

2.3.1. ประโยชน์ที่ประเทศไทยได้รับสิทธิพิเศษทางการค้า

ประโยชน์ที่ประเทศไทยได้รับจากการให้สิทธิพิเศษทางการค้าของอาเซียน นับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2521 และได้ปรับปรุงเพิ่มเติมเมื่อวันที่ 1 กันยายน 2521 พอสรุปได้ดังนี้

1. สินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูป ที่นับว่าเป็นประโยชน์คือสินค้าออกของประเทศไทยได้แก่ ข้าว ข้าวโพด ถั่วเขียว ถั่วเหลือง กระเทียมบดเป็นผง เห็ดแห้ง หมูไม่ปรุงรส ปลาป่น แป้งข้าวเจ้า ปลาหมึกกระป๋อง พืชผักกระป๋อง ลูกกวาด น้ำตาลที่ทำเป็นขนม เป็นต้น

2. สินค้าอุตสาหกรรม ที่เป็นประโยชน์คือสินค้าออกของประเทศไทยได้แก่ เครื่องแต่งกายชั้นในดัดแบบนิตติ้งหรือโครเชต์ เครื่องแต่งกายชั้นนอกที่ดัดแบบนิตติ้งหรือโครเชต์ เครื่องแต่งกายชั้นนอกของผู้ชายของผู้หญิงและของเด็กชายเด็กหญิง กระเป๋าถือ กระเป๋าใส่สตางค์ กระเป๋าใส่หนังสือ โสร่ง ผ้าเช็ดหน้า ผ้าพันคอ เนคไท เครื่องเรือน ทำด้วยหวายหรือไม้พามก เครื่องเพชรพลอยเทียม

2.3.2. โครงการความร่วมมือเกี่ยวกับความตกลงว่าด้วยส่วนประกอบอุตสาหกรรม

ประเทศสมาชิกอาเซียนได้ร่วมมือกันคัดเลือกอุตสาหกรรมบางประเภทซึ่งการผลิตส่วนประกอบและอุปกรณ์อาจแบ่งกันดำเนินการระหว่างประเทศสมาชิกได้ตามความถนัด โดยยึดความเป็นธรรมและความเสมอภาคแห่งผลประโยชน์ที่ได้รับเป็นเกณฑ์ ขึ้นส่วนต่าง ๆ เมื่อผลิตเสร็จแล้วในประเทศหนึ่งและส่งไปจำหน่ายในอีกประเทศหนึ่ง จะได้รับการลดหย่อนหรือยกเว้นอากรขาเข้าเสมือนหนึ่งว่าเป็นชิ้นส่วนที่ผลิตขึ้นภายในประเทศเอง โดยหลักการนี้จะเห็นได้ว่าไม่เพียงจะมีส่วนเพิ่มปริมาณมูลค่าของการค้าระหว่างประเทศสมาชิกเท่านั้น แต่ยังก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศสมาชิก ตามหลักเกณฑ์พื้นฐานของการค้าระหว่างประเทศของ Adam Smith ในเรื่อง Specialization and Division of Labour ยิ่งกว่านั้นความตกลงดังกล่าวยังก่อให้เกิดอุตสาหกรรมใหม่ ๆ ขึ้นอีกหลายประเทศในเอเชียอาคเนย์ ซึ่งจากการประชุมเศรษฐกิจประจำปีครั้งที่ 6 รัฐมนตรีของประเทศสมาชิกได้ตกลงในหลักการพื้นฐานของโครงการลงทุนร่วมกันทางเศรษฐกิจ 4 โครงการ ^{2/} ได้แก่

- โครงการโรงงานปุ๋ยแอมโมเนีย ในอินโดนีเซียและมาเลเซีย
- โครงการโรงงานโซดาแอช ในไทย
- โครงการโรงงานปุ๋ยฟอสเฟต ในฟิลิปปินส์
- โครงการโรงงานเครื่องยนต์ดีเซล ในสิงคโปร์

---

^{2/} หมายเหตุเศรษฐกิจ, ข่าวเศรษฐกิจ ปีที่ 3 เล่มที่ 28 (สิงหาคม 2521)

3. การให้และการใช้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรเป็นการทั่วไป (GSP) ของประเทศไทย

ในคำนำที่เกี่ยวกับความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่ประเทศพัฒนาแล้วให้กับประเทศกำลังพัฒนาในรูปแบบของสิทธิพิเศษ (GSP) การให้สิทธิพิเศษ ก็เพื่อที่จะใช้ระบบการเก็บภาษีเป็นเครื่องมือช่วยเหลือการส่งออกของประเทศกำลังพัฒนา ส่งเสริมการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมหรือสินค้ากึ่งอุตสาหกรรมเพื่อช่วยเพิ่มอัตราความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจลดช่องว่างระหว่างประเทศร่ำรวยกับประเทศที่ยากจน ในทางปฏิบัติการให้สิทธิพิเศษ จะช่วยเพิ่มรายได้จากการส่งออกของประเทศกำลังพัฒนา และก่อให้เกิดความร่วมมือกันทางการค้าระหว่างประเทศพัฒนาแล้วกับประเทศกำลังพัฒนาถ้าสิทธิพิเศษ ใช้ได้ผล ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่ต้องทำการศึกษาว่าการพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกของประเทศไทยได้รับผลประโยชน์จากการให้และการใช้สิทธิพิเศษ ได้ผลเป็นอย่างไรบ้าง โดยในที่นี้พิจารณาเฉพาะสิทธิพิเศษ ที่ประเทศไทยได้จาก 3 แหล่งที่สำคัญคือ ประชาคมเศรษฐกิจยุโรป ญี่ปุ่น และอเมริกา สำหรับสินค้าที่ประเทศไทยได้รับสิทธิพิเศษ นั้นได้จัดรหัสของสินค้าจาก CCCN ^{3/} มาใช้รหัสของผลิตภัณฑ์ I-O (input-output) แทนสำหรับสินค้าอุตสาหกรรมส่งออก ข้อมูลที่ใช้ในการคำนวณนั้นได้จาก ฝ่ายสิทธิประโยชน์ทางการค้า กรมการค้าต่างประเทศ และ ESCAP เป็นต้น

3.1. การดำเนินงานของสิทธิพิเศษ (GSP) ของประชาคมเศรษฐกิจยุโรป

ประชาคมเศรษฐกิจยุโรปประกาศใช้สิทธิพิเศษ ตั้งแต่ พ.ศ. 2514 และได้มีการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมขึ้นเรื่อย ๆ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการพัฒนาความร่วมมือกันกับประเทศกำลังพัฒนา โดยส่งเสริมความสามารถในการส่งออกของประเทศเหล่านั้นให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ และเพื่อเป็นการเพิ่มรายได้จากการส่งออกของประเทศกำลัง

^{3/}

CCCN = Customs Co-operation Council Nomenclature.

พัฒนา จึงจำเป็นที่จะต่ออายุของการให้สิทธิพิเศษฯ ต่อไปอีกระยะหนึ่งหลัง พ.ศ. 2523 เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการให้สิทธิพิเศษฯ ได้ผลดียิ่งขึ้น ประชาคมเศรษฐกิจยุโรป ได้ปรับปรุงในสิ่งต่าง ๆ เพื่อความเหมาะสมดังนี้คือ

1. ลักษณะโครงการของการให้สิทธิพิเศษฯ

ประกอบด้วยกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ในการกำหนดลักษณะ และชนิดของสินค้าที่อยู่ในข่ายได้รับสิทธิพิเศษฯ ซึ่งบางครั้งอาจก่อให้เกิดปัญหาแกผู้ส่งออกและผู้ส่งเข้าในกำหนดประเภทของสินค้าว่าชนิดใดควรจะอยู่ในข่ายได้รับสิทธิพิเศษหรือไม่ จึงได้ให้ความสะดวกโดยการจัดทำรายการสินค้าประเภทต่าง ๆ ที่ได้รับสิทธิพิเศษในการเก็บภาษีสินค้าไว้ใน CCT (Common Customs Tariff)

2. สินค้าที่ได้รับสิทธิพิเศษฯ และการลดหย่อนภาษีสินค้าเข้า

สำหรับสินค้าเกษตรกรรมมีน้อยมาก ทั้ง ๆ ที่สินค้าประเภทนี้เป็นแหล่งรายได้หลักจากการส่งออกของประเทศกำลังพัฒนา ดังนั้นจึงควรมีการขยายขอบเขตของสินค้าประเภทต่าง ๆ เหล่านั้นให้มากขึ้น ตลอดจนอาจยกเลิกการเก็บภาษีนำเข้าหรือลดหย่อนภาษีสินค้าเข้าในอัตรามากที่สุดเท่าที่จะทำได้ นอกจากนี้การไม่ได้นำวัตถุดิบทางอุตสาหกรรมให้อยู่ในข่ายได้รับสิทธิพิเศษฯ เท่ากับเป็นการกีดกันประเทศต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก ซึ่งอาศัยการผลิตวัตถุดิบอุตสาหกรรมเหล่านั้นเพื่อส่งออก และอาจมีผลกระทบต่อเสถียรภาพของรายได้จากการส่งออกของประเทศเหล่านั้น

3. มาตรการการป้องกัน

ถึงแม้จะมีสินค้าอุตสาหกรรมที่ได้รับสิทธิพิเศษฯ มากขึ้น แต่ก็ยังคงเป็นปัญหาสำหรับผู้ส่งออกและผู้ส่งเข้าซึ่งยังคงไม่คอยเข้าใจถึงวิธีการกำหนดภาษีจากปริมาณสินค้าเข้าที่กำหนดไว้ (tariff quota) ซึ่งมีักจะเป็นอุปสรรคที่สำคัญทำให้สินค้านั้นไม่ได้อยู่ในข่ายได้รับสิทธิพิเศษฯ จึงสมควรที่จะยกเลิกเสีย นอกจากนั้นการกำหนดลักษณะของสินค้าประเภทต่าง ๆ ที่อยู่ในข่ายได้รับสิทธิพิเศษฯ ก็ควรจะมีมาตรการรวมกันกับประเทศพัฒนาแล้วอื่น ๆ ที่เป็นผู้ให้สิทธิพิเศษฯ เช่นเดียวกัน เพื่อจะได้มีหลักการเหมือนกันเพื่อให้การดำเนินงานในด้านนี้บรรลุความวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

4. ระเบียบและกฎเกณฑ์

การกำหนดกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ควรเป็นเช่นเดียวกับระเทศผู้ให้สิทธิพิเศษอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้กฎเกณฑ์เหล่านั้นคือประเทศกำลังพัฒนาทุกประเทศอย่างเสมอภาคกัน ซึ่งจะทำให้การนำสิทธิพิเศษ มาใช้เกิดประโยชน์มากขึ้น

3.1.1. การให้และการใช้สิทธิพิเศษ ระหว่างประชาคมเศรษฐกิจยุโรป กับประเทศไทย

ประเทศไทยในฐานะที่เป็นประเทศที่กำลังพัฒนาประเทศหนึ่ง ก็ได้รับสิทธิพิเศษ ตามระบบของประชาคมเศรษฐกิจยุโรปตามขอบเขตของสินค้าที่ได้รับสิทธิพิเศษ การลดอากรขาเข้า การควบคุมโควตาและการนำเข้าขั้นสูง การนำเข้าขั้นสูงจากแต่ละประเทศ การควบคุมการใช้สิทธิพิเศษ มาตรการป้องกัน ระเบียบเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้า เป็นต้น ปรากฏว่าการให้สิทธิพิเศษ ประชาคมเศรษฐกิจยุโรปกำหนดโควตาและการนำเข้าขั้นสูงเป็นหน่วยกำหนดมูลค่า (unit of account) เช่น กำหนดเป็นปริมาณ (เมตริกตัน) สำหรับสินค้าสิ่งทอ ลูกบาศก์เมตร สำหรับไม้อัด ส่วนผลิตภัณฑ์เหล็กและเหล็กเส้นแต่ละประเทศต่างกำหนดโควตาและควบคุมการใช้สิทธิของสินค้าบางชนิดประชาคมเศรษฐกิจยุโรป กำหนดการนำเข้าขั้นสูงจากแต่ละประเทศ ซึ่งแตกต่างกันตามชนิดของสินค้า ซึ่งอยู่ในระหว่างร้อยละ 15-50 ของโควตาหรือการนำเข้าขั้นสูง^{3/} จึงทำให้เกิดปัญหายุ่งยากในการวิเคราะห์เปรียบเทียบการใช้สิทธิพิเศษ ของประเทศไทยที่ได้รับจากประชาคมเศรษฐกิจยุโรปได้รับประโยชน์มากนักน้อยเพียงใดไม่แน่ใจ เพราะอุปสรรคเกี่ยวกับการให้

---

^{3/} การคำนวณโควตา (quota) และมูลค่านำเข้าขั้นสูง (ceiling) เท่ากับผลรวมของ basic amount ซึ่งเท่ากับมูลค่านำเข้า (C.I.F.) ประเทศมา (๑ ประเทศ) ในปี 2514 จากประเทศที่ได้รับสิทธิพิเศษ ดังกล่าวกวรวมกันกับ additional amount ซึ่งเท่ากับร้อยละ 5 ของมูลค่านำเข้า (C.I.F.) ในปี 2515 จากประเทศอื่น ๆ ที่ไม่ได้รับสิทธิพิเศษ ตามแบบนี้

โควตาและมูลค่านำเข้าขั้นสูงมีหน่วยการให้ที่ต่างกัน เช่นเป็นปริมาณ เป็นร้อยละ จึงทำให้การคำนวณเปรียบเทียบทำได้ลำบาก แต่ก็พอจะสรุปการส่งสินค้าอุตสาหกรรมของไทยไปยังประชาคม เศรษฐกิจตามสิทธิพิเศษ ที่ได้รับตั้งแต่ พ.ศ. 2518-2522 ดังรายละเอียดในตารางที่ 2 โดยแยกสินค้าอุตสาหกรรมส่งออกเป็น 9 หมวด ผลปรากฏว่าประเทศไทยมีการใช้สิทธิพิเศษ ที่ประชาคมเศรษฐกิจยุโรปให้เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ตั้งแต่ พ.ศ. 2518-2522 ซึ่งมีอัตราการเพิ่มของการใช้สิทธิพิเศษร้อยละ 25.03, 27.69, 70.88 และ 52.02 ตามลำดับ โดยใน พ.ศ. 2520-2521 มีอัตราการเพิ่มสูงสุด แสดงว่าสินค้าอุตสาหกรรมส่งออกของไทย เริ่มต้นตัวขึ้นอย่างรวดเร็วมาก อาจเนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมการส่งออกได้ผลดีขึ้น พอลูกค้าส่งออกได้เห็นความสำคัญและการได้ประโยชน์จากใช้สิทธิพิเศษสำหรับหมวดสินค้าอุตสาหกรรมที่มีการใช้สิทธิพิเศษ มากที่สุดได้แก่ หมวดบริโภคลิ้นเปลี่ยน รองลงมาหมวดสินค้ากึ่งสำเร็จรูปขั้นต้น สินค้ากึ่งสำเร็จรูปขั้นสูง สินค้าอุตสาหกรรมส่งออกที่สำคัญได้แก่ สิ่งทอสิ่งถักสำเร็จรูป การผลิตหนังสัตว์เทียม การผลิตเครื่องประดับเพชรพลอย การผลิตกระเบื้อง เครื่องปั้นดินเผา การบันค้าย การทอ ผลิตภัณฑ์ไม้และไม้กอก ผลิตภัณฑ์จากยาง เป็นต้น

3.1.2. ปัญหาการใช้สิทธิพิเศษ กับประชาคมเศรษฐกิจยุโรปของไทย

แม้ว่าประชาคมเศรษฐกิจยุโรปจะให้การปรับปรุงระบบการใช้สิทธิพิเศษมาโดยลำดับ แต่ก็มิอาจกล่าวได้ว่าประเทศไทยได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่ ทั้งนี้เพราะเหตุผลหลายประการ

1. สินค้าอุตสาหกรรมส่งออก ยังมีการส่งออกไม่มากเท่าที่ควร แม้จะมีแนวโน้มสูงขึ้นตามลำดับ แต่ปรากฏว่าสินค้าชนิดที่ประเทศไทยให้ความสำคัญกลับถูกจำกัดโควตาอันได้แก่สินค้าสิ่งทอผลิตภัณฑ์สิ่งทอ เครื่องแต่งกายและอุปกรณ์เครื่องแต่งกายทำด้วยผ้า ซึ่งประชาคมเศรษฐกิจยุโรปกำหนดโควตาไว้อย่างเข้มงวดมากเพราะถือเป็นสินค้าประเภท sensitive

๒. ระบุว่าด้วยแห่งกำเนิดสินค้า สินค้าของไทยยังต้องพึ่งวัตถุดิบจากต่างประเทศมากเกินไปเกินข้อกำหนดที่ตั้งไว้ ทำให้ไม่สามารถส่งสินค้าออกไปขายภายใต้สิทธิพิเศษได้

๓. ในด้านเกี่ยวกับเอกสารและข้อมูล การจัดทำสถิติการนำสินค้าเข้าจากประเทศต่าง ๆ ภายใต้ระบบการให้สิทธิพิเศษ เพื่อให้ประเทศที่รับสิทธิพิเศษฯ จะได้ทราบฐานะของตนเองได้ทันต่อเหตุการณ์ เพื่อใช้เป็นคู่มือให้แก่ผู้ส่งออกประเทศต่าง ๆ ก็ยังไม่แพร่หลายเท่าที่ควร มักเกิดความล่าช้าทำให้ประเทศผู้ส่งออกเสียประโยชน์อย่างมาก

๔. การกำหนดโควต้ามักเป็นหน่วยที่ยุ่งยากแก่ผู้ส่งออก เช่น แทนที่จะกำหนดสินค้าให้เป็นจำนวนชิ้นหรือตัวกลับกำหนดให้เป็น เมตริกตัน เป็นต้น

๓.๒. การดำเนินงานของสิทธิพิเศษฯ (GSP) ของประเทศญี่ปุ่น

ประเทศญี่ปุ่นได้ประกาศให้สิทธิพิเศษฯ ในปี พ.ศ. ๒๕๑๔ และได้มีการปรับปรุงแก้ไขมาเรื่อย ๆ เพื่อให้ครอบคลุมสินค้าประเภทต่าง ๆ ที่สมควรจะได้รับสิทธิพิเศษฯ มากขึ้น ระยะแรกกำหนดไว้ ๑๐ ปี จาก พ.ศ. ๒๕๑๔-๒๕๒๓ และในปีญี่ปุ่นก็ต้องเปลี่ยนแปลงการให้สิทธิพิเศษฯ ใหม่ ซึ่งประเทศไทยก็กำลังติดตามดูว่าประเทศไทยจะได้รับผลประโยชน์ เพราะไทยขาดดุลการค้ากับญี่ปุ่นมาโดยตลอด และทางรัฐบาลไทยควรหาทางแก้ไขด้านการค้าก่อนญี่ปุ่นกำลังจะปรับปรุงการให้สิทธิพิเศษฯ ใหม่นี้ เท่าที่ผ่านมามีญี่ปุ่นได้ปรับปรุงการให้สิทธิพิเศษในเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

๑. ขยายขอบเขตการให้สิทธิพิเศษฯ แก่สินค้าเกษตรกรรมชนิดต่าง ๆ มากขึ้นไปอีก

๒. กฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่ตั้งขึ้นในการพิจารณาลักษณะสินค้าว่าอยู่ในรายชื่อที่จะได้รับสิทธิพิเศษฯ หรือไม่นั้น ควรเป็นเช่นเดียวกับกลุ่มประเทศผู้ให้สิทธิพิเศษฯ อื่น ๆ

๓. ให้ความช่วยเหลือทางเทคนิคแก่ผู้ส่งเข้าในประเทศ และผู้ส่งออกจากประเทศที่รับสิทธิพิเศษฯ จะช่วยให้การดำเนินงานภายใต้ระบบนี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

4. กำหนดการนำเข้าสูงสุดแก่สินค้าประเภทต่าง ๆ อย่างเหมาะสม เพื่อให้ประเทศผู้ส่งออกได้รับผลประโยชน์อย่างเต็มที่ และเป็นการส่งเสริมการขยายตัวของการส่งออกสินค้าชนิดนั้นด้วย

3.2.1. การให้และการใช้สิทธิพิเศษ ระหว่างประเทศญี่ปุ่นกับประเทศไทย

ประเทศญี่ปุ่นได้ประกาศให้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรเป็นการทั่วไปแก่สินค้าที่ผลิตและส่งไปจากประเทศที่กำลังพัฒนา ตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม 2514 เป็นต้นไป จนถึงเดือนมีนาคม 2523 นับเป็นประเทศที่สองรองจากประชาคมเศรษฐกิจยุโรป โดยมีเจตนาเพื่อให้ประเทศที่กำลังพัฒนาได้รับประโยชน์มากที่สุด

ระบบการให้สิทธิพิเศษ ของประเทศญี่ปุ่น สำหรับสินค้าอุตสาหกรรมพอสรุปได้ดังนี้

1. สินค้าอุตสาหกรรม (BTN Chapters 25-99) ได้รับสิทธิพิเศษ ทั้งหมด ยกเว้นสินค้า 10 พิกัด ที่ประเทศญี่ปุ่นสงวนสิทธิไว้
2. ได้รับการยกเว้นอากรขาเข้าทั้งหมด ยกเว้นสินค้า Selected products รวม 53 รายการ ภายใต้ 47 พิกัด ที่ประเทศญี่ปุ่นจัดว่าเป็นสินค้าประเภท sensitive และลดอากรขาเข้าลงจากอัตรา MFN ร้อยละ 50 เท่านั้น
3. มีการกำหนดการนำเข้าขั้นสูงเป็นมูลค่า (เบน) สำหรับสินค้าทั่วไปและเป็นปริมาณสำหรับสินค้าสิ่งทอ แร่ พืชสัตว์ รองเท้า และไม้บางชนิด โดยกำหนดเป็นรายปี แก่สินค้านั้นรวม 178 รายการ
4. การคำนวณการนำเข้าขั้นสูง เท่ากับผลรวมของโควตาขั้นพื้นฐานซึ่งเท่ากับมูลค่าที่นำเข้าใน พ.ศ. 2511 จากประเทศที่ได้รับสิทธิพิเศษ ทุกประเทศรวมกัน กับโควตาเพิ่มซึ่งเท่ากับร้อยละ 10 ของมูลค่าที่นำเข้าใน พ.ศ. 2517 จากประเทศอื่น ๆ ที่ไม่ได้รับสิทธิพิเศษ รวมกัน แต่ต้องไม่ต่ำกว่าของปีที่ผ่านมา

๕. ประเทศที่ได้รับสิทธิพิเศษฯ อาจมีโอกาสที่จะใช้สิทธิพิเศษฯ โดยหักเหียมนกันทุกประเทศ จึงไม่มีการสำรวจหรือจัดสรรปริมาณหรือมูลค่านำเข้าให้แก่ประเทศใด ๆ ทั้งสิ้น

นอกจากนี้ก็ต้องเป็นไปตามกฎเกณฑ์อื่น ๆ ที่เหมือนกับประเทศที่ใช้สิทธิพิเศษฯ เกี่ยวกับการควบคุมการใช้สิทธิพิเศษฯ มาตราการป้องกัน ระเบียบเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดสินค้า เป็นต้น

การใช้สิทธิพิเศษฯ ของประเทศไทย

ในฐานะที่ประเทศไทยเป็นประเทศที่กำลังพัฒนา ก็ได้รับสิทธิพิเศษฯ ตามระบบคิงดอมของประเศญี่ปุ่นตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม 2514 เป็นต้นไป จึงสมควรพิจารณาว่าสินค้าอุตสาหกรรมที่ส่งออกได้รับประโยชน์มากขึ้นโดยทำการศึกษาตั้งแต่ พ.ศ. 251๑-2522 ผลปรากฏว่าประเศญี่ปุ่นให้ GSP โดยอัตราการเพิ่มใน พ.ศ. 251๑-20 สูงสุดถึงร้อยละ 1๑๘.41 และลดลงในปีต่อมาเหลือเพียงร้อยละ 37.๘3 แต่ใน พ.ศ. 2521-22 กลับเพิ่มขึ้นอีกถึงร้อยละ 132.52 ในด้านอัตราการเพิ่มของการใช้ GSP ของประเทศไทยสูงสุดในปี พ.ศ. 2520-21 ถึงร้อยละ 203.26 และใน พ.ศ. 2521-22 การใช้ GSP มีอัตราการเพิ่มน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 18.5๑ จึงเห็นได้ว่าการใช้และการใช้ GSP มักจะเป็นในทิศทางตรงกันข้าม ถ้าให้ GSP มากจะมีการใช้ GSP น้อย ถ้าให้ GSP น้อยจะมีการใช้ GSP มาก และถ้าทำการเปรียบเทียบร้อยละของการใช้ GSP ต่อการใช้ GSP แล้ว ใน พ.ศ. 2521 สูงที่สุดถึงร้อยละ 1๑.43 รองลงมาร้อยละ ๑.๑1 ใน พ.ศ. 2522 และต่ำที่สุดใน พ.ศ. 2520 มีเพียงร้อยละ 3.๑๘ ย่อมแสดงให้เห็นได้ว่าประเทศไทยมีการใช้ GSP ยังอยู่ในระดับต่ำมากในแต่ละปียังมี GSP ที่ให้เหลืออยู่เป็นจำนวนมาก จึงทำให้ทางผู้ให้คิดว่าไม่ต้องการให้ทำให้คิดโควตา ดังนั้นการที่การใช้ GSP ของประเทศไทยยังมีการใช้น้อยอาจเป็นเพราะสินค้าอุตสาหกรรมไม่เข้าตามขั้นมาตรฐานของแหล่งกำเนิดสินค้าที่ต้องใช้วัตถุดิบจากต่างประเทศทำการผลิต หรือผู้ส่งออกไม่ทราบว่าสินค้าชนิดใดมีการให้ GSP หรือเนื่องจากความยุ่งยากในกฎระเบียบการส่งออกภายใต้ GSP เป็นต้น สำหรับหมวดสินค้าอุตสาหกรรมที่มีการใช้ GSP มากที่สุดได้แก่หมวด

สินค้าสำเร็จรูปขั้นต้น รองลงมาหมวดสินค้าบริโภคสิ้นเปลือง และสินค้าถาวร ส่วนหมวดเครื่องจักรกลมีการใช้ GSP แต่ไม่ได้เคยมีการใช้ GSP ดังรายละเอียดในตารางที่ 3

3.2.2. ปัญหาการใช้สิทธิพิเศษฯ กับประเทศคู่ป็นของประเทศไทย

ระบบการให้สิทธิพิเศษฯ ของทุกประเทศมีวัตถุประสงค์ที่จะช่วยประเทศกำลังพัฒนาได้ขยายตัวทางด้านการอุตสาหกรรม ด้วยการสนับสนุนให้ใช้ทรัพยากรในประเทศของตนให้มากที่สุด ไม่สนับสนุนการนำเข้าวัตถุดิบหรือส่วนประกอบที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ ยกเว้นในกรณีที่เป็นเช่นนั้น ประเทศคู่ป็นจึงให้สิทธิพิเศษฯ แก่สินค้าอุตสาหกรรมด้วยการยกเว้นอากรขาเข้า อย่างไรก็ตาม มาตรการของประเทศไทยมีความเข้มงวดและเรื่องกฎหมายอื่นอีกมาก แม้ว่าจะได้ทำการปรับปรุงการให้สิทธิพิเศษฯ มาโดยลำดับ ก็ยังมีอาจกล่าวได้ว่าประเทศไทยได้รับประโยชน์เท่าที่ควร ทั้งนี้เพราะเหตุผลหลายประการคือ

1. สินค้าอุตสาหกรรม แม้ว่าประเทศไทยยังส่งสินค้าประเภทนี้ไปต่างประเทศไม่มากนัก แต่สินค้าที่มีความสำคัญต่อการส่งออกของไทยกลับถูกจัดเป็นประเภท sensitive และเก็บอากรขาเข้าร้อยละ 50 ของอัตรา MFN (ประชาคมเศรษฐกิจยุโรปใช้วิธีกำหนดโควตานำเข้า) สินค้าเหล่านี้ได้แก่ กระป๋องผง ผลิตภัณฑ์เครื่องหนัง ผ้าฝ้ายผสมใยเทียม ผ้าฝ้าย และเครื่องแต่งกายสตรีและเด็ก เป็นต้น

2. การจำกัดการนำเข้าเป็นอุปสรรคอย่างยิ่งต่อการส่งสินค้าไปประเทศคู่ป็นสินค้าสำคัญ ๆ หลายรายการถูกควบคุมการนำเข้าเป็นรายวัน รายเดือน และต้องขอจัดสรรการนำเข้าล่วงหน้า อันเป็นเหตุให้การนำเข้าไม่คล่องตัวเท่าที่ควร สินค้าเหล่านี้ได้แก่ เครื่องใช้ในการเดินทาง เครื่องจักรกลและเครื่องหยาบ เครื่องประดับเทียม เพชรจินตนา ผ้าฝ้าย เสื้อผ้าสำเร็จรูปชายหญิง กระสอบและถุง เป็นต้น

3. ระเบียบว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า ระบบการให้สิทธิพิเศษฯ ของแต่ละประเทศต่างก็ได้ออกหนดระเบียบว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าเป็นของตนเอง เพื่อใช้เป็นเครื่องมือสำหรับชี้ว่าสินค้านั้นใดมีคุณสมบัติถูกต้องสมควรได้รับสิทธิพิเศษฯ หรือไม่ สินค้าไทยหลายชนิดที่ผลิตในประเทศไทย แต่ขาดคุณสมบัติดังกล่าว ทำให้หมดสิทธิที่จะขอรับสิทธิพิเศษฯ ไป

อย่างน่าเสียดาย เพราะปรากฏว่าสินค้าไทยต้องพึ่งวัตถุดิบหรือส่วนประกอบจากต่างประเทศ ในระดับสูง อันเป็นเหตุให้สินค้าที่ผลิตในประเทศไทยหลายชนิดมีคุณสมบัติไม่ถูกต้องตาม Value-added criterion หรือ processing criterion ที่ประเทศญี่ปุ่น กำหนด

4. เอกสารเกี่ยวกับระบบการให้สิทธิพิเศษ ของญี่ปุ่นได้รับเข้ามา และยังไม่ยอมให้สิทธิพิเศษ กลุ่มประเทศอาเซียนตามระเบียบว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าแบบสะสม

3.3. การดำเนินงานของสิทธิพิเศษ (GSP) ของประเทศสหรัฐอเมริกา

สหรัฐอเมริกาได้ประกาศให้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรเป็นการทั่วไป (GSP) แก่สินค้ารวม 2,762 รายการ ที่ผลิตและส่งไปจากประเทศกำลังพัฒนาเป็นครั้งแรก โดยเริ่มมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2519 เป็นต้นไปจนถึง วันที่ 4 มกราคม 2528 (ระยะแรกกำหนดไว้ 10 ปี) โดยอาจแยกเป็นสินค้าเกษตรประมาณ 300 รายการ ที่เหลือเป็นสินค้าอุตสาหกรรมและกึ่งอุตสาหกรรม สินค้าดังกล่าวทุกรายการนำเข้าสหรัฐอเมริกาได้ โดยยกเว้นอากรขาเข้า โดยมีเงื่อนไขว่าเป็นสินค้าที่มีแหล่งกำเนิดในประเทศกำลังพัฒนานั้น หากเป็นสินค้าที่มีส่วนผสมหรือใช้วัตถุดิบที่นำเข้าจากต่างประเทศ สหรัฐอเมริกาได้กำหนดเงื่อนไขว่า สินค้านั้นจะได้รับสิทธิพิเศษ ก็ต่อเมื่อผลบวกของมูลค่าของวัตถุดิบในประเทศ กับต้นทุนการผลิตโดยตรงจะต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 35 ของราคาสินค้าขายจากโรงงาน หากสินค้ารายการใดสามารถขายแข่งขันในตลาดสหรัฐอเมริกาได้แล้ว คือมูลค่านำเข้าในปีใดเกินกว่าร้อยละ 50 ของมูลค่านำเข้าทั้งหมด สินค้าดังกล่าวจะถูกเพิกถอนสิทธิพิเศษในปีถัดไป ภายใต้ข้อกำหนดที่สหรัฐอเมริกาเรียกว่าข้อกำหนดความจำเป็นด้านการแข่งขัน (Competitive need provision)

การกำหนดว่าประเทศกำลังพัฒนาประเทศใดควรจะได้รับสิทธิพิเศษ แต่ก่อนนั้นประธานาธิบดีจะเป็นผู้กำหนดโดยตั้งกฎเกณฑ์หรือมาตรฐานขึ้นเอง ซึ่งยอมเป็นการแน่นอนว่าประเทศกำลังพัฒนาที่มีผลประโยชน์หรือลัทธิทางการเมืองขัดแย้งกับสหรัฐอเมริกา จะไม่ได้อยู่ในข่ายของการได้รับสิทธิพิเศษ นั้น ตัวอย่างเช่น กลุ่มประเทศคอมมิวนิสต์ เช่นคิวบา เกาหลีเหนือ ภูมูซา และ เวียดนาม ฯ หรือกลุ่มโอเปกเช่น อัลจีเรีย อิหร่าน อิรัก คูเวต

ในจีเรีย ฯ ดังนั้นจะเห็นได้ว่า การให้สิทธิพิเศษฯ ของสหรัฐอเมริกาไม่ได้ก่อให้เกิดประโยชน์ ในการสร้างความเจริญเติบโตและพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศกำลังพัฒนาอย่างเสมอภาคกัน ถึงแม้ในปัจจุบันจะมีการกำหนดหลักเกณฑ์การให้สิทธิพิเศษฯ ไว้แล้ว ประเทศดังกล่าวข้างต้น ก็ไม่ได้รับสิทธิพิเศษฯ อยู่อีกเช่นกัน

3.3.1. การให้และการใช้สิทธิพิเศษฯ ระหว่างสหรัฐอเมริกากับประเทศไทย

ประเทศไทยในฐานะ เป็นประเทศที่กำลังพัฒนาประเทศหนึ่ง ก็ได้รับสิทธิพิเศษฯ ตามระบบของสหรัฐอเมริกา ตามรายการสินค้าที่สหรัฐฯ - ได้ประกาศเป็นทางการตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2519 เป็นต้นไป

จากสถิติการนำเข้าสินค้าเข้าสหรัฐอเมริกาใน พ.ศ. 2517 ปรากฏว่าได้มีการนำสินค้าเข้าจากประเทศไทยรวมทั้งสิ้น 223 รายการ คิดเป็นมูลค่าทั้งสิ้น 32.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และในจำนวนนี้มีสินค้าที่ต่อไปจะได้รับสิทธิพิเศษฯ เพียงประมาณ 15 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ^{4/} ทั้งนี้โดยหักมูลค่าสินค้าประเภท sensitive และบางประเภทที่มิได้รับสิทธิพิเศษฯ ตามพระราชบัญญัติการค้าของสหรัฐฯ พ.ศ. 2517 มาตรา 504 (c)

ระบบการให้สิทธิพิเศษฯ ของสหรัฐอเมริกา

1. ขอบเขตของสินค้าที่ได้รับสิทธิพิเศษฯ ได้แก่สินค้าเกษตร ประมง อุตสาหกรรมและกึ่งอุตสาหกรรม อันได้แก่ ผลิตภัณฑ์ไม้ ผลิตภัณฑ์กระดาษ สารประกอบเคมี ผลิตภัณฑ์อนินทรีย์ สบู่และผงซักฟอก ผลิตภัณฑ์ไม้สัก เครื่องคำนวณ รถจักรยานยนต์ เครื่องเล่นเกมส์ กอองถ่ายรูป เครื่องเรือนทำด้วยไม้ เป็นต้น สหรัฐฯ สงวนไม่ให้สิทธิพิเศษฯ แก่สินค้าประเภท sensitive เช่น สินค้าประเภทสิ่งทอและเครื่องแต่งกายทำด้วยสิ่งทอ

---

^{4/} กองส่งเสริมสินค้าออก กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์, ระบบการให้สิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรเป็นการทั่วไปของสหรัฐอเมริกา, กรกฎาคม 2519 หน้า 13.

ซึ่งมีข้อผูกพันอยู่กับ International Agreement ผลิตภัณฑ์เหล็ก ซึ่งมีข้อผูกพันอยู่กับ Voluntary Restraint Agreement รองเท้า นาฬิกา ผลิตภัณฑ์เคมีบางชนิด เครื่องกีฬา อาวุธปืน ผลิตภัณฑ์แก้ว เป็นต้น

2. การลดอากรขาเข้า สหรัฐอเมริกาให้สิทธิพิเศษฯ โดยยกเว้นอากรขาเข้า โดยไม่จำกัดปริมาณและมูลค่า

3. การจำกัดการให้สิทธิพิเศษฯ ในการนำเข้า ตามข้อกำหนดว่าควยความจำเป็นในด้านการแข่งขัน บรรทัดฐานที่ใช้ในการตัดสินว่าสินค้าชนิดใดอยู่ในเกณฑ์สามารถแข่งขันในสหรัฐฯ ได้ก็คือ มูลค่านำเข้า 25 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ หรือร้อยละ 50 ของมูลค่านำเข้าทั้งสิ้นต่อปี การกำหนดมูลค่านำเข้าขั้นสูง 25 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ นี้ได้กำหนดขึ้นจากมวลรวมผลิตภัณฑ์ประชาชาติ (GNP) ประจำปี พ.ศ. 2517 และมูลค่านำเข้าขั้นสูงนี้จะเปลี่ยนแปลงตามสัดส่วนของ (GNP) ในแต่ละปี

พ.ศ. 2519 สหรัฐอเมริกา ปรับเป็น 26.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

พ.ศ. 2520 สหรัฐอเมริกา ปรับเป็น 29.9 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

พ.ศ. 2521 สหรัฐอเมริกา ปรับเป็น 33.8 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

พ.ศ. 2522 สหรัฐอเมริกา ปรับเป็น 37.3 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

4. กฎเกณฑ์ว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า สินค้าที่จะได้รับสิทธิพิเศษฯ ต้องเป็นสินค้าที่เกิดขึ้นหรือผลผลิตที่ผลิตในประเทศ โดยใช้วัตถุดิบภายในประเทศเองทั้งสิ้น แต่ถ้านักค้านั้นประกอบขึ้นโดยใช้วัตถุดิบนำเข้าจากต่างประเทศแต่ผ่านการแปรรูปสภาพภายในประเทศอย่างเพียงพอ จนสินค้าที่ผลิตขึ้นนี้ ไหมต่างไปจากเดิมทั้งสภาพและฟังก์ชันการศุลกากร และมีเงื่อนไขว่าผลรวมของต้นทุนวัตถุดิบภายในประเทศกับต้นทุนการผลิตโดยตรง ต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 35 ของราคาขายสินค้าที่โรงงาน

สำหรับแบบฟอร์มการส่งสินค้าเหมือน ๆ กับประเทศอื่น ๆ ที่ให้สิทธิพิเศษฯ แต่ประเทศกำลังพัฒนา นอกจากนี้การขอรับสิทธิพิเศษฯ เป็นการทั่วไปของสหรัฐฯ เป็นเรื่องที่ต้องการแบบพิธีและมีกระบวนการที่เกี่ยวกับกฎหมายทางการค้าและอุตสาหกรรมของสหรัฐฯ

ทั้งภาคเอกชนและรัฐบาลอยู่มากพอสมควร ซึ่งทางการสหรัฐฯ ถือว่าสำคัญจึง เปิดให้มีการ
รับฟังประชามติด้วย ทุกรายการสินค้าที่ขึ้นขอรหัสหรือถูกเพิกถอนการให้สิทธิพิเศษ

การใช้สิทธิพิเศษ ของประเทศไทย

ใน พ.ศ. 2519 ซึ่งเป็นปีแรกของการให้สิทธิพิเศษ ของสหรัฐฯ ประเทศไทย
ไทยส่งสินค้าออกไปยังสหรัฐฯ มีมูลค่ารวม 305.16 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เป็นสินค้านำเข้า
สหรัฐฯ ภายใต้สิทธิพิเศษ ประมาณ 236 รายการ เป็นมูลค่า 55.49 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ
นี้เป็นสินค้าที่ถูกเพิกถอนสิทธิพิเศษ 6 รายการ ภายใต้ข้อกำหนดความช่วยเหลือความจำเป็นด้าน
การแข่งขันคิดเป็นมูลค่าสูงถึง 37.27 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ หรือประมาณร้อยละ
จึงเหลือ เป็นสินค้าที่อยู่ในข่ายควรจะได้รับสิทธิพิเศษ เพียง 18.20 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ
หรือประมาณร้อยละ 33 เท่านั้น จึงมีสินค้าที่ได้รับสิทธิพิเศษ จริง ๆ เพียง 15.13
ดอลลาร์สหรัฐฯ หรือประมาณร้อยละ 27 ส่วนที่เหลืออีก 3.07 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ
หรือประมาณร้อยละ 6 เป็นสินค้าที่ไม่ได้รับสิทธิพิเศษ เพราะไม่มีหนังสือรับรองแหล่ง
กำเนิดสินค้าแบบ เอ. ที่ถูกต้องหรือไม่มีหนังสือรับรองจากทางราชการเลย สำหรับใน
พ.ศ. 2520 ประเทศไทยได้เพิ่มการใช้สิทธิพิเศษ มากกว่าเดิม โดยส่งสินค้าออกไป
ทั้งสิ้น 350.40 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เป็นสินค้าภายใต้สิทธิพิเศษ 57.4 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ
หรือร้อยละ 16 เป็นสินค้าที่ถูกกระبحการใช้สิทธิพิเศษ เป็นมูลค่า 26.4 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ
หรือร้อยละ 7 เหลือเป็นสินค้าที่ได้รับสิทธิพิเศษ เพียง 31 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ หรือ
ร้อยละ 9 และส่งผู้ส่งออกของไทยใช้สิทธิพิเศษ จริงเพียง 25.7 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ อีก
ร้อยละ 2 ผู้ส่งออกไทยไม่ได้ใช้สิทธิพิเศษ ส่วนใน พ.ศ. 2521 ถึงแม้การกำหนดมูลค่า
นำเข้าขั้นสูงจะเพิ่มเป็น 33.80 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ไทยส่งสินค้าไปสหรัฐฯ ทั้งสิ้น 431.20
ดอลลาร์สหรัฐฯ เป็นสินค้าที่ได้รับสิทธิพิเศษ รวมทั้งสิ้น 82.67 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ
หรือร้อยละ 18 ถูกเพิกถอนการใช้สิทธิพิเศษ 39.59 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ หรือร้อยละ 9
ใช้สิทธิพิเศษ จริง ๆ เพียง 37.63 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เป็นร้อยละ 8 ที่เหลืออีกร้อยละ
1 ผู้ส่งออกไม่ได้ใช้สิทธิพิเศษ สำหรับใน พ.ศ. 2522 การใช้สิทธิพิเศษ ก็มีแนวโน้มเพิ่ม
สูงขึ้นจากปีก่อน ๆ มาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ส่งออกมีความเข้าใจด้านการใช้สิทธิพิเศษดีขึ้น

ถ้าพิจารณาถึงสินค้าที่ส่งออกไปสหรัฐฯ ภายใต้สิทธิพิเศษ ก็มีสินค้าที่ส่งออก อยู่ในระดับที่สูงได้แก่ เครื่องประดับ เครื่องใช้ในบ้าน เรือยนต์ควายไม้ ผลิตภัณฑ์ทำจากยาง หรือพลาสติก ผลิตภัณฑ์ทำจากหนัง ไม้วีเนียร์ แต่เมื่อเปรียบเทียบกับสิทธิพิเศษ ที่ได้รับก็ ยังอยู่ในระดับต่ำมาก สินค้าเหล่านี้ยังมีส่วนทางการส่งออกเพิ่มไต่อย่างมากรัฐบาลจึงควรนำ ทำการส่งเสริมให้มีการส่งออกได้เพิ่มขึ้น ดังรายละเอียดในตารางที่ 4

3.3.2. ปัญหาการใช้สิทธิพิเศษ กับสหรัฐอเมริกา

1. สินค้าอุตสาหกรรมที่ประเทศไทยส่งออกมูลค่าสูงหลายรายการ ไม่อยู่ใน ขายที่จะได้รับสิทธิพิเศษ เพราะเป็นสินค้าประเภท sensitive เช่น เสื้อผ้า สับประคกระป๋อง ส่วนประกอบนาฬิกา เป็นต้น
  2. การขาดความกระตือรือร้นในเรื่องการใช้สิทธิพิเศษ ของผู้ผลิตและผู้ส่งออก
  3. อุปทานของสินค้าจากประเทศไทยยังมีความยืดหยุ่นน้อย จึงไม่สนองตอบต่อ สิ่งจูงใจด้านราคาที่เกิดจากการให้สิทธิพิเศษ มากนัก
  4. การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ของทางราชการยังอยู่ในวงจำกัด
  5. ข้อกำหนดความยากในการส่งสินค้าเข้าชั้นสูง ภายใต้ความจำเป็นด้านการแข่งขัน ของสหรัฐฯ ค่อนข้างเข้มงวดมาก และไม่เหมาะสมในทางปฏิบัติ โดยเฉพาะสินค้าที่มีมูลค่า ส่งออกเพียงเล็กน้อย
  6. ประเทศไทยได้รับข่าวสารเกี่ยวกับการให้สิทธิพิเศษ ของสหรัฐฯ ยังไม่ เพียงพอ ความล่าช้าของข่าวสารก่อให้เกิดอุปสรรคที่จะใช้ประโยชน์จากสิทธิพิเศษ ให้ได้ มากที่สุด
- จึงกล่าวได้ว่าประเทศไทยยังไม่ได้รับประโยชน์จากการรับสิทธิพิเศษ เท่าที่ ควร การใช้สิทธิพิเศษ ยังมีเหลืออยู่ในแต่ละปีอย่างมากมาย

3.4. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสิทธิพิเศษฯ ทางภาษีศุลกากรเป็นการทั่วไป

ในระหว่างที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน ตลาดการค้าที่สำคัญของประเทศไทยได้แก่ ประชาคมเศรษฐกิจยุโรป ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา เพราะสถิติการส่งสินค้าอุตสาหกรรมออกไปยังประเทศเหล่านี้ขยายตัวเพิ่มขึ้นตามลำดับ และสินค้าส่งออกมาบางชนิดก็อยู่ในรายชื่อที่ได้รับสิทธิพิเศษฯ อยู่แล้ว แต่ก็มีปัญหาต่าง ๆ กันที่ไ้กล่าวแล้วข้างต้น ดังนั้นจึงขอเสนอแนะเกี่ยวกับเรื่องการให้สิทธิพิเศษฯ เพื่อให้เกิดประโยชน์กับประเทศไทยมากกว่าเดิม เพราะเท่าที่ผ่านมายังไม่ได้ผลเท่าที่ควร

1. รัฐบาลควรหาทางเจรจากับประเทศผู้ให้สิทธิพิเศษฯ ให้พิจารณาสินค้าที่ยังไม่ได้รับสิทธิพิเศษฯ โดยเฉพาะสินค้าประเภท sensitive ที่ไทยมีแนวโน้มการส่งออกสูง และญี่ปุ่นกำลังจะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการให้สิทธิพิเศษฯ ใหม่ในปี พ.ศ. 2524 นี้
2. ขีดจำกัดของการนำเข้าขั้นสูง มักมีข้อจำกัดอยู่หลายประการทั้งจากประชาคมเศรษฐกิจยุโรป ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา ซึ่งมีผลเสียต่อการขยายการลงทุนหรือผลิตสินค้าอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก จึงควรหาทางเจรจากับพหุภาคีในเรื่องดังกล่าวกับประเทศผู้ให้สิทธิพิเศษฯ
3. ควรขยายระยะเวลาของการให้สิทธิพิเศษฯ ให้มากกว่า 10 ปี เพื่อให้การพัฒนาอุตสาหกรรมได้รับผลประโยชน์จากการรับสิทธิพิเศษฯ เพราะถ้าให้เวลาเพียง 10 ปี เพื่อให้การพัฒนาอุตสาหกรรมได้รับผลประโยชน์จากการรับสิทธิพิเศษฯ เพราะถ้าให้เวลาเพียง 10 ปี นับว่าเป็นระยะสั้นมาก ไม่สามารถช่วยประเทศกำลังพัฒนาซึ่งอยู่ในระยะต้นของการพัฒนาอุตสาหกรรมเท่านั้น
4. สำนักงานพาณิชย์ในต่างประเทศควรจัดส่งเอกสารต่าง ๆ ระเบียบและกฎเกณฑ์ใหม่ ๆ รวมถึงสถิติต่าง ๆ มาให้สมาชิกและทันตอเหตุการณ์ เพื่อประโยชน์ในการศึกษาและเผยแพร่ข่าวสารในหมู่นักผลิตและผู้ส่งออกทราบ.

4. วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตและการส่งสินค้าไปจำหน่ายต่างประเทศ

จากการสำรวจตัวอย่างผู้ผลิตสินค้าและส่งออกโดยใช้จำนวนตัวอย่างทั้งสิ้น 81 ตัวอย่าง และแยกตามหมวดสินค้า 9 หมวด ดังรายละเอียดในตารางที่ 5 พบว่าผู้ผลิตเหล่านี้มีรายการวัตถุดิบนำเข้าเพื่อใช้ในการผลิตทุกหมวดสินค้า ซึ่งมากน้อยขึ้นอยู่กับลักษณะของหมวดสินค้านั้น ๆ ว่าจะประกอบควยจำนวนสินค้านาน้อยกี่ชนิด และขึ้นอยู่กับวัตถุดิบที่มีในประเทศด้วย

4.1 แหล่งที่มาของวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต

จากตารางที่ 6 แสดงถึงแหล่งที่มาของวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต โดยแสดงเป็นร้อยละในแต่ละหมวดสินค้าจากตัวอย่างที่สำรวจพบว่า ส่วนใหญ่แล้วการใช้วัตถุดิบเพื่อการผลิตจะใช้ทั้งจากในประเทศและนำเข้าจากต่างประเทศรวมกัน ถึงร้อยละ 76.55 ของตัวอย่างทั้งหมด และมีเพียงร้อยละ 19.75 และร้อยละ 3.70 ของตัวอย่างทั้งหมดที่ใช้วัตถุดิบจากในประเทศอย่างเดียว และนอกประเทศอย่างเดียว ตามลำดับ เมื่อพิจารณาตามหมวดสินค้าจะเห็นว่า มีเพียงหมวดสินค้าไม่กี่อย่างที่สำเร็จรูปขั้นต้น และหมวดสินค้าบริโภคสิ้นเปลืองเท่านั้นที่มีการใช้วัตถุดิบจากต่างประเทศเพียงอย่างเดียวในการผลิตอยู่ถึงร้อยละ 20 และร้อยละ 3.22 ของจำนวนตัวอย่าง 10 และ 31 ตัวอย่างในหมวดสินค้าตามลำดับ ส่วนใหญ่นอกนั้นเกือบทุกหมวดจะใช้วัตถุดิบทั้งจากในประเทศและนอกประเทศรวมกันเป็นสัดส่วนที่สูง โดยเฉพาะในหมวดสินค้าถาวร หมวดสินค้าเครื่องจักร และหมวดอุปกรณ์ขนส่งจะใช้ถึงร้อยละ 100 ซึ่งไม่มีการใช้วัตถุดิบจากภายในประเทศเพียงอย่างเดียว แต่การใช้วัตถุดิบจากภายในประเทศเพียงอย่างเดียว จะปรากฏเป็นอัตราที่สูงในหมวดอาหาร และหมวดวัสดุก่อสร้างถึงร้อยละ 52.94 และร้อยละ 50.00 ตามลำดับ สำหรับการนำเข้าเครื่องจักรเพื่อการผลิตจะมีการนำเข้าจากต่างประเทศร้อยละ 41.38 ของจำนวนตัวอย่างทั้งหมด และใช้เครื่องจักรที่ผลิตในประเทศเพื่อ

เมื่อพิจารณาตามหมวดสินค้าจะเห็นว่า มีเพียงหมวดอาหาร หมวดสินค้าสำเร็จรูป และหมวดสินค้าบริโภคสิ้นเปลือง เท่านั้นที่มีการใช้เครื่องจักรในประเทศอย่าง เดียวทำการผลิตสินค้าอยู่ ร้อยละ 5.88, ร้อยละ 8.33 และร้อยละ 6.06 ของจำนวนตัวอย่าง 17, 12, 31 ในแต่ละหมวด ตามลำดับ การใช้เครื่องจักรจากต่างประเทศเพียงอย่างเดียวจะมีถึงร้อยละ 100 ของจำนวนตัวอย่างในหมวดสินค้ายาสูบ และเครื่องพิมพ์หมวกวัสดุก่อสร้าง ตรงข้ามในหมวดสินค้าเครื่องจักรกล และหมวดอุปกรณ์การขนส่งจะไม่ปรากฏการใช้เครื่องจักรจากต่างประเทศส่วน ใด และในสองหมวดสินค้าเหล่านี้จะใช้เครื่องจักรที่มาจากในและนอกประเทศร่วมกันถึงร้อยละ 100 ของจำนวนตัวอย่างในหมวดสินค้า การใช้เครื่องจักรจากในและนอกประเทศร่วมกันเป็นอันดับ ต่อก็คือหมวดสินค้าถาวร และหมวดอาหาร ร้อยละ 87.50 และร้อยละ 70.59 ของจำนวน ตัวอย่างในหมวดตามลำดับ

เมื่อพิจารณาให้ละเอียดขึ้นในการใช้วัตถุดิบโดยการซื้อจากทั้งในและนอกประเทศ รวมกันแล้ว พบว่าการซื้อจะมีทั้งซื้อจากภายในประเทศมากกว่าภายนอกประเทศ หรือซื้อจาก ภายในประเทศน้อยกว่าภายนอกประเทศ และเท่ากันทั้งภายในประเทศและนอกประเทศอยู่ ร้อยละ 54.84, 41.94, 3.22 ของจำนวนตัวอย่างทั้งหมดตามลำดับ ทั้งในตารางที่ 8 การซื้อวัตถุดิบจากในและนอกประเทศเท่ากันจะปรากฏอยู่ในหมวดสินค้าบริโภคสิ้นเปลืองเพียง หมวดเดียวเท่านั้นอยู่ ร้อยละ 7.41 ของจำนวนตัวอย่าง 31 ตัวอย่าง หมวดสินค้าอื่น ๆ จะมี การซื้อรวมกันในสัดส่วนที่ต่างกัน โดยมีมากกว่า หรือน้อยกว่า โดยปรากฏว่าในหมวดอาหาร และหมวดวัสดุก่อสร้างจะมีการซื้อวัตถุดิบจากในประเทศมากกว่าต่างประเทศถึงร้อยละ 100 ของจำนวนตัวอย่าง 17 และ 2 ตัวอย่าง ตรงข้ามกับหมวดสินค้ายาสูบ เครื่องพิมพ์ หมวกเครื่อง จักรกล และหมวดอุปกรณ์การขนส่งจะมีการซื้อวัตถุดิบจากในประเทศน้อยกว่าจากต่างประเทศ ถึงร้อยละ 100 ของจำนวนตัวอย่างในหมวดสินค้า ในตารางที่ 9 ได้แสดงถึงวิธีการที่ผู้ผลิต ซื้อวัตถุดิบจากต่างประเทศเพื่อใช้ในการผลิตสินค้า ซึ่งปรากฏอยู่สามวิธี คือ ดึงซื้อโดยตรง จากผู้ผลิตวัตถุดิบอิสระ-ในประเทศ ดึงซื้อจากบริษัทในเครือ และดึงซื้อจากตัวแทน

พบว่ามูลค่าวัตถุดิบที่ส่งเข้าจากต่างประเทศคิดจากร้อยละของต้นทุนการผลิตทั้งหมดของจำนวนตัวอย่าง 81 ตัวอย่าง จะเท่ากับ 1,811.04 เมื่อเทียบสัดส่วนเป็น 100 จะเห็นว่าหมวดสินค้าบริโภคสิ้นเปลืองมีการนำเข้าเป็นมูลค่าสูงที่สุดถึงร้อยละ 46.66 จากสัดส่วนทั้งหมด 100 และหมวดสินค้ายาสูบและเครื่องดื่มจะมีการนำเข้าเป็นมูลค่าต่ำสุดอ้อยร้อยละ 0.49 จากสัดส่วนทั้งหมด 100 เมื่อนำจำนวนตัวอย่างในแต่ละหมวดไปเฉลี่ยจะเห็นว่ามูลค่าของวัตถุดิบนำเข้าร้อยละเฉลี่ยจะมีค่าตั้งแต่ 8.94 ถึง 60.0 ในหมวดยาสูบและเครื่องดื่ม และหมวดเครื่องจักรกลตามลำดับ ซึ่งการร้อยละเฉลี่ยนี้แตกต่างกันมากเนื่องมาจากขนาดของจำนวนตัวอย่างในแต่ละหมวดไม่เท่ากัน แต่เมื่อคิดเฉลี่ยต่อตัวอย่างจากตัวอย่างทั้งหมด 81 ตัวอย่างจะเห็นว่ามูลค่าวัตถุดิบที่นำเข้าจากต่างประเทศจะมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 27.86 ของต้นทุนการผลิตทั้งหมด

4.2 การส่งสินค้าไปจำหน่ายต่างประเทศ

สำหรับการส่งสินค้าไปจำหน่ายต่างประเทศ จากการสำรวจพบว่า ส่วนใหญ่ของผู้ผลิตทุกหมวดจะจำหน่ายทั้งในประเทศและส่งออกต่างประเทศรวมกันถึงร้อยละ 83.95 ที่เหลือร้อยละ 16.05 ผู้ผลิตจะผลิตเพื่อส่งออกเพียงอย่างเดียว และในการสำรวจครั้งนี้ไม่มีตัวอย่างที่ทำการผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศอย่างเดียว ดังปรากฏในตารางที่ 12 เมื่อพิจารณาแต่ละหมวดของสินค้าจะเห็นว่าหมวดอุปกรณ์การขนส่งจะผลิตสินค้าเพื่อส่งออกเท่านั้น หรือเท่ากับร้อยละ 100 สำหรับหมวดอื่น ๆ ส่วนใหญ่จะมีทั้งจำหน่ายภายในและภายนอกประเทศ เมื่อพิจารณาปริมาณสินค้าที่ส่งออกไปจำหน่ายโดยคิดจากร้อยละของปริมาณผลิตทั้งหมดของแต่ละตัวอย่าง พบว่าปริมาณสินค้าที่สูงออกไปจำหน่ายต่างประเทศของตัวอย่างผู้ผลิตทั้งหมด 81 ตัวอย่าง จะเท่ากับ 3,254.26 โดยหมวดสินค้าบริโภคสิ้นเปลืองจะมีปริมาณสินค้าส่งออกสูงที่สุดถึงร้อยละ 1,246 ของปริมาณผลิตทั้งหมดของผู้ผลิต 31 ราย และหมวดยาสูบ และเครื่องดื่มจะมีปริมาณส่งออกต่ำสุดเท่ากับร้อยละ 2 ของปริมาณการผลิตทั้งหมด ของผู้ผลิต 1 ราย เมื่อคิดโดยเฉลี่ยต่อตัวอย่างจากผู้ผลิตทั้งหมด 81 ราย จะมีปริมาณส่งไปจำหน่ายต่างประเทศเป็นร้อยละของปริมาณผลิตทั้งหมดโดยเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 40.17

4.2.1 ลักษณะการจำหน่ายสินค้าในต่างประเทศ

ลักษณะการจำหน่ายสินค้าไปต่างประเทศของผู้ผลิตสินค้าที่มีลูกค้าทั้งในและนอกประเทศพบว่า ส่วนใหญ่จะมีการจำหน่ายให้กับลูกค้าในประเทศมากกว่านอกประเทศอยู่ ร้อยละ 54.32 และมีผู้ผลิตที่มีการจำหน่ายให้กับลูกค้าในประเทศน้อยกว่าต่างประเทศอยู่ 23.46 ที่เหลือร้อยละ 6.17 เป็นการจำหน่ายให้ลูกค้าในประเทศเท่ากับนอกประเทศ ดังปรากฏรายละเอียดในตารางที่ 13

สำหรับตลาดต่างประเทศที่ผู้ผลิตส่งสินค้าไปจำหน่ายจากตารางที่ 14 จะเห็นว่า ผู้ผลิตของตัวอย่างทั้งหมด 81 ตัวอย่างส่งสินค้าไปจำหน่ายในประเทศกลุ่มเอเชียถึงร้อยละ 36.30 มากกว่ากลุ่มประเทศอื่น ๆ ทั้งหมด รองลงมาได้แก่กลุ่มประเทศยุโรป อเมริกา กลุ่มประเทศตะวันออกกลาง และแอฟริกา ร้อยละ 22.96, 19.26, 17.04 และ 4.44 ตามลำดับ ในกลุ่มประเทศเอเชียจะมีสินค้าส่งไปจำหน่ายจากผู้ผลิตในหมวดสินค้าเครื่องสำอางค์มากที่สุดถึงร้อยละ 53.33 รองมาคือหมวดสินค้ายาสูบและเครื่องดื่ม มีผู้ส่งไปจำหน่าย ร้อยละ 50.00 และไม่มีการส่งสินค้าไปจำหน่ายเลย ในหมวดสินค้าเครื่องจักรกล ในกลุ่มประเทศยุโรปสินค้าที่มีผู้ส่งไปจำหน่ายจำนวนมากที่สุดคือหมวดสินค้าอุปกรณ์การขนส่ง รองมาคือหมวดสินค้าบริโภคน้ำมันเครื่อง มีอยู่ร้อยละ 33.33 และ 31.25 ตามลำดับ สำหรับหมวด ยาสูบและเครื่องดื่ม กับหมวดเครื่องจักรไม่มีผู้ส่งสินค้าไปจำหน่ายเลย ในประเทศอเมริกา สินค้าที่มีผู้ส่งไปขายมากที่สุดคือหมวดเครื่องใช้และยาสูบ ร้อยละ 50.00 หมวดอื่น ๆ นอกนั้น มีไม่มากนัก ในประเทศตะวันออกกลางสินค้าหมวดเครื่องจักรกลจะมีผู้ส่งไปจำหน่ายถึงร้อยละ 100 รองมาคือหมวดสินค้าอาหารร้อยละ 44.44 ในประเทศกลุ่มแอฟริกาไม่มีผู้ส่งสินค้าไปจำหน่าย นอก และมีเพียงบางหมวดสินค้าเท่านั้น ได้แก่หมวดสินค้าอาหาร หมวดวัสดุก่อสร้าง หมวดสินค้าบริโภคน้ำมัน

ตามลำดับ

4.2.1 ลักษณะการจำหน่ายสินค้าในต่างประเทศ

ลักษณะการจำหน่ายสินค้าไปต่างประเทศของผู้ผลิตสินค้าที่มีลูกค้าทั้งในและนอกประเทศพบว่า ส่วนใหญ่จะมีการจำหน่ายให้กับลูกค้าในประเทศมากกว่านอกประเทศอยู่ ร้อยละ 54.32 และมีผู้ผลิตที่มีการจำหน่ายให้กับลูกค้าในประเทศน้อยกว่าต่างประเทศร้อยละ 23.46 ที่เหลือร้อยละ 6.17 เป็นการจำหน่ายให้ลูกค้าในประเทศเท่ากับนอกประเทศ ดังปรากฏรายละเอียดในตารางที่ 13

สำหรับตลาดต่างประเทศที่ผู้ผลิตส่งสินค้าไปจำหน่ายจากตารางที่ 14 จะเห็นว่า ผู้ผลิตของตัวอย่างทั้งหมด 81 ตัวอย่างส่งสินค้าไปจำหน่ายในประเทศกลุ่มเอเชียถึงร้อยละ 36.30 มากกว่ากลุ่มประเทศอื่น ๆ ทั้งหมด รองลงมาได้แก่กลุ่มประเทศยุโรป อเมริกา กลุ่มประเทศตะวันออกกลาง และแอฟริกา ร้อยละ 22.96, 19.26, 17.04 และ 4.44 ตามลำดับ ในกลุ่มประเทศเอเชียจะมีสินค้าส่งไปจำหน่ายจากผู้ผลิตในหมวดสินค้าเครื่องจักรอุปโภคบริโภคถึงร้อยละ 53.33 รองมาคือหมวดสินค้ายาสูบและเครื่องดื่ม มีผู้ส่งไปจำหน่าย ร้อยละ 50.00 และไม่มีการส่งสินค้าไปจำหน่ายเลย ในหมวดสินค้าเครื่องจักรกล ในกลุ่มประเทศยุโรปสินค้าที่มีผู้ส่งไปจำหน่ายจำนวนมากที่สุดคือหมวดสินค้าอุปกรณ์การขนส่ง รองมาคือหมวดสินค้าบริโภคสิ้นเปลือง มีอยู่ร้อยละ 33.33 และ 31.25 ตามลำดับ สำหรับหมวด ยาสูบและเครื่องดื่ม กับหมวดเครื่องจักรไม่มียุติส่งสินค้าไปจำหน่ายเลย ในประเทศอเมริกา สินค้าที่มีผู้ส่งไปขายมากที่สุดคือหมวดเครื่องดื่มและยาสูบ ร้อยละ 50.00 หมวดอื่น ๆ นอกนั้น มีไม่มากนัก ในประเทศตะวันออกกลางสินค้าหมวดเครื่องจักรกลจะมีผู้ส่งไปจำหน่ายถึงร้อยละ 100 รองมาคือหมวดสินค้าถาวร ร้อยละ 44.44 ในประเทศกลุ่มแอฟริกามีผู้ส่งสินค้าไปจำหน่ายน้อย และมีเพียงบางหมวดสินค้าเท่านั้น ได้แก่หมวดสินค้าอาหาร หมวดวัสดุก่อสร้าง หมวดสินค้าบริโภคสิ้นเปลือง

ตามลำดับ

ในตารางที่ 15 ได้แสดงถึงลักษณะของกิจการของผู้ซื้อต่างประเทศ ซึ่งแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ ผู้ซื้อเป็นบริษัทในเครือเดียวกับผู้ผลิต และเป็นผู้ซื้ออิสระ คิดเป็นร้อยละ 14.12 และ 85.88 ของจำนวนตัวอย่างทั้งหมด 81 ตัวอย่าง จะเห็นว่าผู้ซื้อสินค้าใหญ่เป็นผู้ซื้ออิสระ และมีการสั่งซื้อในหมวดสินค้าอุปกรณ์การขนส่ง และหมวดยาสูบ เครื่องดื่ม ร้อยละ 100 ถัดมาคือหมวดอาหารร้อยละ 94.12 ผู้ซื้อที่เป็นบริษัทในเครือเดียวกันมักจะซื้อสินค้าในหมวดเครื่องจักรกลมากที่สุดถึงร้อยละ 100 หมวดอื่น ๆ มีการสั่งซื้อน้อยมาก เมื่อเทียบกับผู้ซื้ออิสระ

4.2.2 กรรมวิธีในการส่งสินค้าไปจำหน่ายในต่างประเทศ

นอกจากจะทราบถึงลักษณะการจำหน่าย ประเทศที่จำหน่ายและลักษณะของผู้ซื้อแล้ว ยังได้ศึกษาถึงกรรมวิธีในการส่งไปจำหน่ายอีกด้วย ดังปรากฏในตารางที่ 16 กรรมวิธีที่ผู้ผลิตส่งสินค้าไปจำหน่ายต่างประเทศ สามารถแบ่งได้เป็นสามวิธี คือ ส่งสินค้าไปจำหน่ายเองโดยไม่ผ่านคนกลาง วิธีแรก ส่งสินค้าไปจำหน่ายโดยผ่านคนกลางที่เป็นกิจการของคนไทย วิธีที่สอง และส่งสินค้าไปจำหน่ายโดยผ่านคนกลางที่เป็นบริษัทต่างประเทศ หรือร่วมลงทุนกับต่างประเทศ วิธีที่สาม ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 54.55, 19.09 และ 26.36 ตามลำดับ จะเห็นว่าวิธีแรกเป็นวิธีที่นิยมใช้มากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายหมวดสินค้าแล้ว จะเห็นว่าหมวดยาสูบและเครื่องดื่ม หมวดอุปกรณ์ขนส่ง และหมวดเครื่องจักรกล ผู้ผลิตนิยมจำหน่ายสินค้าโดยวิธีแรกถึงร้อยละ 100 สำหรับหมวดสินค้าอื่น ๆ ส่วนใหญ่นิยมส่งสินค้าไปจำหน่ายโดยวิธีแรก การจำหน่ายโดยวิธีที่สามจะมีมากในหมวดวัสดุก่อสร้างถึงร้อยละ 50.00

กรรมวิธีจำหน่ายสินค้าไปต่างประเทศนอกจากพิจารณาการผ่านคนกลางหรือไม่แล้วยังได้ศึกษาเกี่ยวกับเครื่องหมายที่ใช้กับสินค้าที่ส่งออกด้วย โดยผู้ผลิตจะเลือกใช้เครื่องหมายการค้าของตนเอง และไม่ใช้ของตนเอง นอกจากนั้นผู้ผลิตบางรายยังใช้เครื่องหมายการค้าสำหรับสินค้าอย่างเดียวกันหลายเครื่องหมาย โดยอาจใช้เครื่องหมายเหมือนกันกับสินค้าที่ผลิตเพื่อขายในประเทศ หรือใช้ - - - - -

เครื่องหมายไม่เหมือนกับที่ผลิตขายในประเทศ หรือใช้เครื่องหมายเหมือนของผู้ส่งออกสินค้า หรืออาจใช้เครื่องหมายทั้งของตนเองและไม่ใช้ของตนเองปนกันหลายแบบ ในตารางที่ 17 แสดงถึงวิธีการจำหน่ายสินค้านอกประเทศโดยใช้เครื่องหมายการค้าเหมือนกับสินค้าที่ผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศถึงร้อยละ 51.76 ของจำนวนตัวอย่างทั้งหมดทุกขนาด มีอยู่เพียงร้อยละ 7.06, 16.47, 16.47 และ 3.53 ที่ผู้ผลิตใช้เครื่องหมายการค้าสำหรับสินค้าที่ส่งไปจำหน่ายต่างประเทศไม่เหมือนกับที่จำหน่ายในประเทศ ใช้เครื่องหมายเหมือนกับผู้ซื้อ ใช้เครื่องหมายสินค้าหลายแบบปนกัน และไม่ใช้เครื่องหมายเลย ตามลำดับ

4.2.3 อุปสรรคของการส่งสินค้าไปจำหน่ายต่างประเทศ

จากการสำรวจตัวอย่างพอสรุปถึงอุปสรรคของการส่งสินค้าไปจำหน่ายต่างประเทศดังนี้คือ คุณภาพยังไม่ดีพอ คุณภาพไม่สม่ำเสมอ ปริมาณส่งออกไม่แน่นอน ส่งไม่ทันตามกำหนดระยะเวลา ราคาสินค้าไม่แน่นอน ถูกซื้อค่อว่า ราคาสินค้าสูงเกินไป และสินค้าสูญหาย เมื่อเปรียบเทียบในระหว่างหมวดสินค้าด้วยกันแล้ว ในตารางที่ 18 จะเห็นว่าหมวดสินค้าบริโภคสิ้นเปลืองมีปัญหาในการส่งออกมากที่สุด ร้อยละ 28.89 แต่ในหมวดเครื่องจักรกลนั้นไม่มีตัวอย่างไหนตอบคำถาม ดังนั้นจึงจะสรุปว่า ในหมวดเครื่องจักรไม่มีปัญหาในการส่งสินค้ายังไม่ได้

4.3 สรุป

จากการศึกษาจากตัวอย่างพอจะสรุปลักษณะการใช้วัตถุดิบได้ดังนี้ การนำเข้าวัตถุดิบจะมากขึ้นขึ้นอยู่กับลักษณะของสินค้าที่ผลิต และวัตถุดิบที่มีอยู่ในประเทศมากหรือน้อย หากมีน้อยก็ต้องมีการนำเข้ามาก และในบางหมวดสินค้าจะมีการนำเข้าวัตถุดิบเท่านั้น ดังตารางที่ 5 แต่ส่วนใหญ่แล้วจะมีการใช้วัตถุดิบทั้งในและนอกประเทศร่วมกัน และเป็นการใช้วัตถุดิบในประเทศมากกว่านอกประเทศถึงร้อยละ 54.84 ดังในตารางที่ 8 ส่วนวิธีการซื้อวัตถุดิบจากต่างประเทศนั้นส่วนใหญ่จะซื้อโดยตรงจากผู้ผลิตวัตถุดิบอิส มีเพียงส่วนน้อย

ร้อยละ 5.06 เท่านั้นที่ชาวต่างชาตินำเข้าจากบริษัทในเครือ และมูลค่าการนำเข้าวัตถุดิบเฉลี่ยร้อยละ 27.86 ของต้นทุนการผลิตทั้งหมด ปัญหาจึงน่าจะควรมีการดำเนินการอย่างไร จึงจะทำให้การนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศลดลง และส่งเสริมให้มีการใช้วัตถุดิบในประเทศให้มากขึ้น หรือส่งเสริมให้มีการผลิตสินค้าวัตถุดิบสำหรับสินค้าส่งออกให้มากขึ้น เช่น ในหมวดสินค้าหมวดยาสูบ เครื่องดื่ม หมวดสินค้าเครื่องจักรกล หมวดอุปกรณ์การขนส่ง และหมวดสินค้าถึงสำเร็จรูปขั้นสูง

สำหรับลักษณะตลาด หรือการส่งสินค้าไปจำหน่ายต่างประเทศ จากตารางที่ 12 จะเห็นว่ามีเป็นส่วนน้อยที่ผู้ผลิตยังผลิตเพื่อส่งออกเพียงอย่างเดียว แต่ส่วนใหญ่จะผลิตเพื่อจำหน่ายทั้งในและนอกประเทศ เมื่อคิดปริมาณส่งออกเฉลี่ยในรูปร้อยละของปริมาณการผลิตทั้งหมดจะมีการส่งออกเฉลี่ยร้อยละ 40.17 ของปริมาณการผลิตทั้งหมดต่อตัวอย่าง ซึ่ง เป็นปริมาณที่ยังไม่สูงนัก แสดงให้เห็นว่าการผลิตสินค้าน่าจะมีวัตถุประสงค์เพื่อชดเชยการนำเข้ามากกว่าจะส่งไปจำหน่ายต่างประเทศ และจากการศึกษาถึงแหล่งที่ส่งสินค้าไปจำหน่ายในตารางที่ 14 จะเห็นว่าการผลิตสินค้าเพื่อส่งไปขายในกลุ่มประเทศเอเชียมากกว่าประเทศอื่น ๆ ซึ่งน่าจะมีการศึกษาต่อไปว่าเป็นเพราะเหตุใด ในตารางที่ 18 ซึ่งแสดงถึงอุปสรรคของการจำหน่ายสินค้าไปต่างประเทศ พบว่าในแต่ละหมวดสินค้าจะมีปัญหาแตกต่างกันไปไม่เท่ากัน แต่โดยส่วนรวมแล้ว หมวดสินค้าบริโภคสิ้นเปลืองจะมีอุปสรรคมากที่สุด ทั้งนี้ สาเหตุหนึ่งอาจเนื่องมาจากวิธีการส่งสินค้าไปจำหน่ายต่างประเทศ ส่วนใหญ่ผู้ผลิตส่งสินค้าไปเอง โดยไม่ผ่านคนกลางถึงร้อยละ 54.55 ดังนั้น หากมาตรการควบคุมสินค้ามาตรฐานของหน่วยงานรัฐบาลทำงานไม่มีประสิทธิภาพ ผู้ผลิตอาจส่งสินค้าไม่เข้าขั้นมาตรฐาน ทำให้ผู้ซื้อไม่สั่งซื้ออีกต่อไป

5. การปรับปรุงโครงสร้าง การส่งเสริมการส่งออกของรัฐบาลที่เอกชนได้รับ

5.1 ลักษณะการส่งเสริมการส่งออกที่เอกชนได้รับ

จากการศึกษาพบว่าบริษัทผู้ผลิตสินค้าส่งออกทั้ง 81 ตัวอย่างมีทั้งบริษัทที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากรัฐบาล บริษัทที่ไม่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน และบริษัทที่เคยได้รับการส่งเสริมการลงทุนมาก่อน แต่ปัจจุบันไม่ได้รับ คิดเป็นร้อยละ 35.80, 46.92 และ 17.28 ของจำนวนตัวอย่างทั้งหมดตามลำดับ จากตารางที่ 19 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าส่วนใหญ่แล้วการส่งเสริมการลงทุนของรัฐบาลยังกระทำได้อีกไม่พอเพียง เพราะมีบริษัทที่ได้รับการส่งเสริมอยู่เพียงร้อยละ 35.80 เท่านั้น ในหมวดสินค้าแต่ละหมวดปรากฏว่าหมวดอุปกรณ์การขนส่งนั้นได้รับการส่งเสริมการลงทุนถึงร้อยละ 100 ของผู้ผลิตในหมวด รองลงมาได้แก่หมวดสินค้าบริโภคสิ้นเปลืองร้อยละ 51.61 ส่วนหมวดสินค้าวัสดุก่อสร้าง และหมวดสินค้ากึ่งสำเร็จรูปขั้นต้นได้รับการส่งเสริมร้อยละ 50.00 เท่ากัน สำหรับหมวดยาสูบ เครื่องดื่ม หมวดสินค้าถาวร และหมวดเครื่องจักรไม่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนเลย เมื่อพิจารณาถึงบริษัทที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนโดยสำรวจถึงมาตรการต่าง ๆ ที่ได้รับการส่งเสริม ทั้งรายละเอียดในตารางที่ 20 พบว่าบริษัทที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากรัฐบาลทั้งสิ้น 29 บริษัท จากจำนวน 81 บริษัท หรือร้อยละ 35.80 นั้น มีถึงร้อยละ 30.08 ที่ได้รับส่งเสริมโดยรับคืนเงินภาษีอากรขาออก ร้อยละ 34.96 ได้รับการลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีศุลกากรสำหรับสินค้าออก ร้อยละ 8.13 ได้รับสินเชื่อของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรม และร้อยละ 26.83 ได้รับการลดอัตราดอกเบี้ยจากธนาคารแห่งประเทศไทยที่ออกให้กับบริษัทผู้ผลิตสินค้าส่งออก และเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายหมวดสินค้าจะเห็นว่ามีเพียง 5 หมวดสินค้าที่จะมีบริษัทที่ได้รับมาตรการส่งเสริมส่งออกทุกมาตรการ คือหมวดอาหาร หมวดสินค้ากึ่งสำเร็จรูปขั้นต้น หมวดสินค้ากึ่งสำเร็จรูปขั้นสูง หมวดสินค้าบริโภคสิ้นเปลือง และหมวดสินค้าถาวร สำหรับมาตรการการรับคืนเงินภาษีขาเข้าสำหรับวัตถุดิบนั้นจะมีอยู่ร้อยละ 48.15 ของจำนวนตัวอย่าง 81 ตัวอย่างที่แสดงว่าได้รับคืนจริง อีกร้อยละ 51.85 ที่เหลือนั้นไม่ได้รับคืนเงินภาษีอากรขาเข้า สำหรับวัตถุดิบจากต่างประเทศ นอกจากนี้เมื่อพิจารณาถึงมูลค่าของเงินภาษีคืนที่ได้รับเป็นร้อยละของต้นทุนการผลิตทั้งหมด จะเท่ากับร้อยละ 83.99 เท่านั้น และช่วงระยะเวลาในการขอรับคืนภาษีมีบริษัทที่ตอบว่าได้รับคืนในเวลารวดเร็วเพียง

ร้อยละ 7.69 ได้รับคืนซ้ำ ร้อยละ 71.79 ที่เหลือร้อยละ 20.51 ผู้รับคืนภาษีรู้สึกว่าช่วงระยะเวลาที่รอไม่คุ้มค่าใช้จ่าย

5.2 วิธีการหาตลาดสินค้าอุตสาหกรรมในต่างประเทศ

การพิจารณาการส่งเสริมการส่งออกของรัฐบาล นอกจากจะส่งเสริมการลงทุน โดยหน่วยงานของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน และมาตรการต่าง ๆ ที่ใช้แล้ว รัฐบาลยังได้ส่งเสริมการส่งออกด้วยวิธีอื่น ๆ อีกหลายวิธี เช่น การหาตลาดสินค้าให้ และการให้บริการข่าวสารต่าง ๆ เกี่ยวกับการส่งออกแก่บริษัทผู้ผลิตสินค้าส่งออก ดังรายละเอียดในตารางที่ 21 ได้แสดงถึงวิธีการหาตลาดอุตสาหกรรมในต่างประเทศ พบว่ามีถึงร้อยละ 3.88 ของจำนวนตัวอย่างทั้งหมดที่สามารถหาตลาดโดยรัฐบาลเป็นผู้หาให้ และร้อยละ 14.56 สามารถหาตลาดได้โดยผ่านบริษัทการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งเป็นคนกลางแทนรัฐบาล มีจำนวนตัวแทนอยู่ 9 บริษัท และสามารถหาตลาดได้โดยได้รับข่าวสารจากกระทรวงพาณิชย์ ร้อยละ 5.83 รวมเป็นร้อยละ 24.27 ที่สามารถหาตลาดต่างประเทศได้โดยการส่งเสริมจากรัฐบาล ที่เหลือร้อยละ 75.73 เป็นพวกที่หาตลาดโดยไม่ได้นานรัฐบาล โดยแบ่งเป็นหาตลาดต่างประเทศด้วยตนเองร้อยละ 62.74 หาตลาดได้โดยมีสัญญา กับบริษัทใหญ่ในต่างประเทศร้อยละ 10.68 และหาตลาดโดยมีตัวแทนเอกชนหาให้ร้อยละ 1.94 ดังนั้นในการส่งเสริมสินค้าส่งออกโดยวิธีหาตลาดของรัฐบาลจึงยังไม่ค่อยได้ผลนัก เพราะส่วนใหญ่บริษัทผู้ผลิตสินค้าส่งออกจะเป็นผู้หาตลาดเอง และการศึกษาจากตัวอย่างถึงความรู้เกี่ยวกับบริษัทการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งเป็นคนกลางแทนรัฐบาล พบว่าผู้ผลิตธุรกิจผลการส่งเสริมบริษัทการค้าระหว่างประเทศ ทำให้ปริมาณสินค้ามีการส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 30.86 ของจำนวนตัวอย่างทั้งหมด รู้สึกว่าปริมาณส่งออกลดลงร้อยละ 30.86 รู้สึกว่าไม่ทำให้ปริมาณส่งออกเปลี่ยนแปลงร้อยละ 2.47 และอีกร้อยละ 33.33 ไม่สามารถประเมินได้ว่าเป็นอย่างไร ดังรายละเอียดในตารางที่ 22

รัฐบาลยังส่งเสริมการส่งออกโดยพยายามติดต่อกับต่างประเทศเพื่อขอสิทธิพิเศษ (GSP) จากการส่งสินค้าไปจำหน่ายจากประเทศคู่ค้า ซึ่งแสดงไว้ในตารางที่ 23

จำนวนร้อยละของผู้ส่งสินค้าไปจำหน่ายต่างประเทศที่ได้รับสิทธิพิเศษฯ (GSP) มีถึงร้อยละ 37.04 ของจำนวนตัวอย่างทั้งหมด และไม่ได้รับสิทธิพิเศษฯ (GSP) อยู่ร้อยละ 22.22 ของจำนวนตัวอย่าง เป็นที่น่าสังเกตว่ามีผู้ส่งสินค้าออกอยู่ถึงร้อยละ 40.74 ของจำนวนตัวอย่างที่ไม่ทราบว่ามีกรให้สิทธิพิเศษฯ ในการส่งสินค้าไปจำหน่ายยังตลาดต่างประเทศ ซึ่งแสดงว่าการบริการข่าวสารของรัฐยังไม่ทั่วถึงก็เป็นได้ แต่ก็มีถึงร้อยละ 100 ของจำนวนตัวอย่างในแต่ละหมวดที่ทราบถึงการได้รับสิทธิพิเศษฯ จากต่างประเทศ คือหมวดยาสูบและเครื่องดื่ม และหมวดอุปกรณ์การขนส่ง สำหรับผู้ส่งออกร้อยละ 37.04 ที่ได้รับ GSP นั้นมีความเห็นว่า ทำให้ราคาสินค้าของตนสูงขึ้นอยู่ร้อยละ 6.67 ของจำนวนตัวอย่าง มีความเห็นว่าการลดของ GSP ทำให้ปริมาณส่งออกมากขึ้นร้อยละ 73.33 ของจำนวนตัวอย่าง และมีความเห็นว่าได้ผลประโยชน์จาก GSP น้อย เพียงร้อยละ 6.67 ดังรายละเอียดในตารางที่ 24 และเป็นที่น่าสังเกตว่า สินค้าที่ได้รับ GSP แล้วทำให้ปริมาณส่งออกมากขึ้นถึงร้อยละ 100 คือหมวดสินค้ายาสูบและเครื่องดื่ม หมวดสินค้าถึงสำเร็จรูปชั้นสูง และอุปกรณ์การขนส่ง

5.3 เอกสารข่าวสารทางราชการที่เอกชนได้รับ

ในการส่งเสริมการส่งออกของรัฐบาลโดยการให้บริการข่าวสาร รัฐบาลมีหน่วยงานที่รับผิดชอบในการให้ข่าวสารอยู่หลายหน่วยงาน ดังรายละเอียดในตารางที่ 25 ซึ่งจากการศึกษาจากตัวอย่างพบว่ามีผู้ผลิตสินค้าส่งออกที่ใช้บริการของรัฐบาล รวมร้อยละ 49.99 ของจำนวนตัวอย่างทั้งหมดโดยแบ่งเป็น ทราบจากกรมเศรษฐกิจพาณิชย์ ร้อยละ 12.50 ทราบจากกรมศุลกากรร้อยละ 8.75 ทราบจากศูนย์บริการส่งออกร้อยละ 20.62 และทราบจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนร้อยละ 8.12 นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานนอกเหนือจากที่รัฐบาลที่ให้บริการข่าวสารการส่งสินค้าออกแก่ผู้ผลิต ซึ่งไปใช้บริการรวมร้อยละ 50.11 ของจำนวนตัวอย่างทั้งหมด โดยแยกเป็นรับบริการข่าวสารจากสภาหอการค้า ร้อยละ 15.62 รับบริการข่าวสารจาก ESCAP ร้อยละ 10.62 และทราบจากนิตยสาร

หนังสือพิมพ์ร้อยละ 33.75 แต่เมื่อพิจารณาแต่ละหมวดของสินค้าพบว่าหมวดสินค้าบริโภคสิ้นเปลืองมีการใช้บริการข่าวสารทั้งจากรัฐบาล และหน่วยงานนอกเหนือรัฐบาลสูงถึงร้อยละ 34.38 ของทุกหมวด หมวดสินค้าที่ใช้บริการข่าวสารต่ำที่สุดคือหมวดอุปกรณ์การขนส่งมีเพียงร้อยละ 0.62 ของทุกหมวด และจากการศึกษาในตารางที่ 26 ยังพบว่าในจำนวนผู้ส่งสินค้าออกนี้ ไม่ทราบถึงแหล่งบริการข่าวสารของรัฐบาลอยู่ถึงร้อยละ 28.86 ของจำนวนตัวอย่างทั้งหมด ส่วนผู้ส่งออกที่ทราบว่าทางรัฐบาลมีแหล่งให้บริการข่าวสารมีอยู่ร้อยละ 71.13 โดยแบ่งรายละเอียดเป็น ทราบว่ามีบริการให้ GSP แก่ประเทศไทยร้อยละ 36.08 มีการให้โควตาแก่ประเทศไทยและจำนวนโควตาที่ได้รับร้อยละ 25.77 และผู้ที่ทราบว่ามีการตกลงจากการประชุมทางการการร้อยละ 9.28

สำหรับปัญหาการจำกัดโควตาสินค้าส่งออก จากการศึกษตัวอย่างพบว่ามีผู้ผลิตสินค้าส่งออกที่พบปัญหาถูกจำกัดโควตาสินค้าอยู่ร้อยละ 29.63 ของจำนวนตัวอย่างทั้งหมด และไม่พบปัญหาถูกจำกัดโควตาอยู่ร้อยละ 69.14 ของจำนวนตัวอย่าง เหลืออีกร้อยละ 1.23 ไม่ได้อธิบายว่าพบปัญหาหรือไม่พบปัญหา ในแต่ละหมวดของสินค้าพบว่าส่วนใหญ่จะไม่ถูกจำกัดโควตา ซึ่งมีร้อยละ 100 อยู่ถึง 4 หมวด คือหมวดยาสูบและเครื่องดื่ม หมวดวัสดุก่อสร้าง หมวดเครื่องจักรกล และหมวดอุปกรณ์การขนส่ง จากการสอบถามถึงการไต่สวนแบ่งโควตา สินค้าส่งออกจากตัวอย่างผู้ส่งออกพบว่า การไต่สวนแบ่งโควตาส่งออกนั้นได้รับจาก 3 แหล่ง คือจากกระทรวงพาณิชย์ จากผู้ส่งออกรายอื่น และจากผู้ส่งสินค้าเข้า เป็นร้อยละ 66.67, 16.67 และ 4.17 จากจำนวนตัวอย่างทั้งหมด 24 ตัวอย่าง ตามลำดับ และการได้รับโควตามากขึ้นจะมีผลให้ผู้ส่งออกรู้สึกว่าส่งสินค้าได้มากขึ้นถึงร้อยละ 70.83 ของจำนวนตัวอย่างทั้งหมดที่ตอบ 24 ตัวอย่าง และรู้สึกว่าการส่งสินค้าได้เท่าเดิมร้อยละ 12.50 ของจำนวนตัวอย่างทั้งหมด

5.4 สรุป

จะเห็นว่าโครงสร้างการส่งเสริมการส่งออกของรัฐบาลที่เอกชนได้รับอยู่นั้น ยังมีปัญหาอยู่หลายประการ คือการส่งเสริมการลงทุนยังเป็นไปได้น้อยไม่ทั่วถึง มีเพียงร้อยละ 35.80 และมาตรการส่งเสริมการส่งออกต่าง ๆ ที่รัฐบาลให้ยังมีอุปสรรคในความล่าช้า และความยุ่งยากเกี่ยวกับระเบียบการขอรับคืนเงินภาษี ในด้านการบริการของรัฐบาลเกี่ยวกับการหาตลาด ยังมีอยู่ในอัตราส่วนที่ต่ำมาก เพียงร้อยละ 24.27 ส่วนใหญ่แล้วเอกชนจะหาตลาดเองได้ถึงร้อยละ 75.73 และในด้านการข่าวสารมีเอกชนใช้บริการอยู่เพียงร้อยละ 49.99 เท่านั้น นอกนั้นมักได้ข่าวสารจากหน่วยงานนอกเหนือจากรัฐบาล การแก้ไขปรับปรุงที่รัฐบาลควรกระทำโดยพยายามขยายการส่งเสริมการลงทุนให้กว้างขวางขึ้นในหมวดสินค้าที่สามารถหาตลาดต่างประเทศได้ สำหรับหมวดสินค้าที่ยังไม่เคยมีตลาดต่างประเทศ รัฐบาลควรจะหาทางขยายตลาดเสียก่อนที่จะให้ส่งเสริมการลงทุน นอกจากนี้การช่วยเหลือสนับสนุนผู้ส่งออกโดยมาตรการลดหย่อนต่าง ๆ ในการดำเนินการ ควรหาหนทางใหม่ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพื่อเป็นสิ่งจูงใจให้เอกชนขยายปริมาณการส่งออกและหาตลาดต่างประเทศเองเพิ่มขึ้นอีก ในข้อสุดท้ายรัฐบาลควรหาหนทางต่อรองกับประเทศคู่ค้าเพื่อขอสิทธิพิเศษ (GSP) ให้มากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะกับประเทศที่ไทยขาดดุลการค้าอยู่เป็นจำนวนมากและเป็นประจำ สำหรับสินค้าที่ถูกจำกัดโควตา รัฐบาลควรหาทางต่อรองกับประเทศคู่ค้า และควบคุมมาตรฐานของสินค้าส่งออกให้มาตรฐานด้วย จึงจะเป็นหนทางที่จะช่วยกระตุ้นให้มีการส่งออกมากขึ้นได้.

ตารางที่ ๑ : กฎเกณฑ์ขอจำกัดการนำเข้าของสินค้าจากประเทศไทยในตลาดต่างประเทศ ๗ ตลาด

	กฎเกณฑ์การนำเข้า	ตลาดต่างประเทศ						
		ญี่ปุ่น	บ.ร. และยุโรป	EEC	ASEAN	NIC	จีนแดง	ตะวันออกกลาง
๑	สินค้าบางอย่างต้องมีใบอนุญาตตามโควตา		ออสเตรเลีย แคนาดา	เนเธอร์แลนด์ เยอรมัน อังกฤษ ฝรั่งเศส ไอร์แลนด์ เบลเยียม ลักเซมเบิร์ก อิตาลี	มาเลเซีย สิงคโปร์	เกาหลีใต้		
๒	การแลกเปลี่ยนเงินตราต้องได้รับความเห็นชอบจากเจ้าหน้าที่ของประเทศ (ธนาคารชาติ)		เชโกสโลวาเกีย โปแลนด์ รומานี	เนเธอร์แลนด์ ฝรั่งเศส ไอร์แลนด์	มาเลเซีย ฟิลิปปินส์	เกาหลีใต้		

กฎเกณฑ์การนำเข้า	ตลาดต่างประเทศ						
	ญี่ปุ่น	U.S. และยุโรป	EEC	ASEAN	NIC	จีนแดง	ตะวันออกกลาง
๓ ภาษีศุลกากรจะเก็บสำหรับประเทศนอกกลุ่ม ยกเว้นประเทศในกลุ่ม (โคลัมเบีย ฯลฯ)			เนเธอร์แลนด์ อังกฤษ เยอรมัน ฝรั่งเศส ไอร์แลนด์ เดนมาร์ก เบลเยียม ลักเซมเบิร์ก อิตาลี				
๔ ภาษีที่เก็บในระบบ CCBN (เก็บตามราคา)	ญี่ปุ่น	อิตาลี เบลกาเรีย โปแลนด์ รumania ออสเตรเลีย เดนมาร์ก แคนาดา	เนเธอร์แลนด์ เยอรมัน อังกฤษ ฝรั่งเศส ไอร์แลนด์ เดนมาร์ก อิตาลี	อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์	เกาหลีใต้ ไต้หวัน		อเมริกา โอมาน

กฎเกณฑ์การนำเข้า	ตลาดต่างประเทศ						
	ญี่ปุ่น	U.S. และยุโรป	EEC	ASEAN	NIC	จีนแดง	ตะวันออกกลาง
๕ อัตราภาษีเสริมจะเก็บอยู่ระหว่าง ๔% - ๕% ๗% - ๓๓.๕% (ฝรั่งเศส) ๐% - ๔๐% (ไอร์แลนด์) ๑๐% - ๑๒% (แคนาดา)	ญี่ปุ่น	ออสเตรเลีย แคนาดา	เนเธอร์แลนด์ อังกฤษ ฝรั่งเศส เดนมาร์ก เบลเยียม อิตาลี	มาเลเซีย	เกาหลีใต้ ไต้หวัน		
๖ ภาษีพิเศษเก็บจากผลิตภัณฑ์ประกอบควย mental หรือนำเข้า, สินค้าเพื่อ ภาษีพิเศษ	ญี่ปุ่น		เนเธอร์แลนด์ เยอรมนี อิตาลี	ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์	เกาหลีใต้		
ภาษีการยกเว้นทุกชนิด เก็บอกร้อยละ ๓๓.๕ หลังจากเก็บภาษีเดิมแล้ว ๔% ๓๐%			เนเธอร์แลนด์		ฮ่องกง		

	กฎเกณฑ์การนำเข้า	ตลาดต่างประเทศ						
		ญี่ปุ่น	U.S. และยุโรป	EEC	ASEAN	NIC	จีนแดง	ตะวันออก กลาง
๘	การบรรจุหีบห่อ ห้ามบรรจุหีบห่อด้วยกระดาษและฟาง หรือต้องบรรจุหีบห่อพิเศษ ต้องมีเครื่องหมายของ ทหารเรือและเลขหมายผู้รับ ต้องแสดงน้ำหนักบนหีบห่อ หากเกิน ๑ เมตริกตัน ต้องแสดงแหล่งกำเนิดสินค้าบางประเภท	ญี่ปุ่น	U.S. อังกฤษ ไอร์แลนด์ เชคโก เยอรมัน เดนมาร์ก ออสเตรีย แคนาดา	เนเธอร์แลนด์ เยอรมัน อังกฤษ ฝรั่งเศส ไออร์แลนด์ เดนมาร์ก เบลเยียม ลักเซมเบิร์ก อิตาลี	อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์	เกาหลีใต้ ฮ่องกง ไต้หวัน		ซาอุดี โอมาน
๙	ไขมันสัตว์ที่เป็นเมตริกตัน	ญี่ปุ่น	อังกฤษ เบลเยียม ไอร์แลนด์ เชคโก เยอรมัน เดนมาร์ก ออสเตรีย แคนาดา	เนเธอร์แลนด์ เยอรมัน อังกฤษ ฝรั่งเศส ไออร์แลนด์ เบลเยียม ลักเซมเบิร์ก อิตาลี	อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์	เกาหลีใต้ ฮ่องกง ไต้หวัน	จีนแดง	ซาอุดี โอมาน

	กฎเกณฑ์การนำเข้า	ตลาดต่างประเทศ					
		ญี่ปุ่น	U.S. และยุโรป	EEC	ASEAN	NIC	ตะวันออก กลาง
๑๐	ประกันภัย ประกันภัยแบบการค้ำหัวไป	ญี่ปุ่น	U.S. อังกฤษ โปแลนด์ เยอรมัน - ตะวันออก แคนาดา	เนเธอร์แลนด์ เยอรมัน อังกฤษ ฝรั่งเศส ไอร์แลนด์ เบลเยียม ลักเซมเบิร์ก อิตาลี	อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์	เกาหลีใต้ ฮ่องกง ไต้หวัน	เชโกสโลวาเกีย เยอรมนี
๑๑	แจ้งราคาเป็นเงินตราของประเทศ นำเข้าและชำระเงินโดยวิธีระบบ letter of credit หรือ sight draft หรือคดออสสารตรา	ญี่ปุ่น	U.S. อังกฤษ เบลเยียม โปแลนด์ เยอรมนี แคนาดา	เนเธอร์แลนด์ เยอรมัน อังกฤษ ฝรั่งเศส เบลเยียม อิตาลี ไอร์แลนด์	อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์	เกาหลีใต้ ฮ่องกง ไต้หวัน	

	กฎเกณฑ์การนำเข้า	ตลาดต่างประเทศ						
		ญี่ปุ่น	U.S. และยุโรป	EEC	ASEAN	NIC	จีนแดง	ตะวันออก กลาง
๑๒	ต้องมีใบรับรองพิเศษสำหรับผลิตภัณฑ์ จากเนอสต์วและสัตว์มีชีวิต ผลิตภัณฑ์ เภสัชกรรมและยา, ยาฆ่าแมลง, ต้นไม้ และส่วนของต้นไม้, เมล็ด	ญี่ปุ่น	U.S. อังกฤษ เบลกาเรีย โปแลนด์ เชกโก เยอรมัน ตะวันออก รumania ออสเตรเลีย แคนาดา	เนเธอร์แลนด์ เยอรมัน อังกฤษ ฝรั่งเศส ไอร์แลนด์ เดนมาร์ก เบลเยียม ลักเซมเบิร์ก อิตาลี	อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์	เกาหลีใต้ ฮ่องกง ไต้หวัน	จีนแดง	เอมิเรต โอมาน
๑๓	ห้ามนำเข้าสินค้าพิษ narcotic และสินค้าพิษ ห้ามนำเข้าสัตว์ เนอจิงโจ และ กระดกบน ห้ามนำเข้า รถยนต์, เครื่องบินไฮดร เนย, อาหาร ห้ามนำเข้า Ed Emphetamine หรือสิ่งคล้ายกัน		แคนาดา	เยอรมัน		ไต้หวัน		

กฎเกณฑ์การนำเข้า	ตลาดต่างประเทศ						
	ญี่ปุ่น	U.S. และยุโรป	EEC	ASEAN	NIC	จีนแดง	ตะวันออก กลาง
ให้นำเข้าอาหารเสริม ให้นำเข้าอาหารที่ได้ Cyclamates ให้นำเข้าสินค้าจากประเทศโครเอเชีย และฮังการี, เนอจีโร			เบลเยียม ลักเซมเบิร์ก	สิงคโปร์			อ่าวเรต
ผลิตภัณฑ์บางชนิดของแสดงส่วนประกอบ ของวัตถุพิษบนฉลาก	ญี่ปุ่น	U.S.	เยอรมัน อังกฤษ เดนมาร์ก เบลเยียม ลักเซมเบิร์ก อิตาลี				ซาอุดี
อาหารบางชนิดไม่ต้องการเสียภาษี อาหาร, วัตถุก่อสร้าง ไม่เสียภาษี ส่วน ใหญ่ ไม่ต้องการเสียภาษียกเว้นสินค้า บางชนิดเก็บแค่ ๒ %			อังกฤษ	มาเลเซีย	ฮ่องกง		อ่าวเรต
ต้องมีภาษาหรือเครื่องหมายของประเทศ ที่นำเข้าเพื่อแสดงคำแนะนำวิธีใช้	ญี่ปุ่น	U.S.	ฝรั่งเศส เดนมาร์ก อิตาลี		ฮ่องกง เดนมาร์ก		ซาอุดี

	กฎเกณฑ์การนำเข้า	ตลาดต่างประเทศ						
		ญี่ปุ่น	U.S. และยุโรป	EBC	ASEAN	NIC	จีนแดง	ตะวันออก กลาง
๑๗	ภาษีการบรรจุหีบห่อที่รวมอยู่ในภาษีนำเข้า จะเกินเมื่อน้ำหนักของภาชนะบรรจุน้อยกว่า ๓ กิโลกรัม หรือ ๓.๕ ลิตร			ไอร์แลนด์ อิตาลี				
๑๘	ภาษีสินค้าเกษตรเป็นไปตามกฎของ ประชาคม CAP			เดนมาร์ก เบลเยียม ลักเซมเบิร์ก				
๑๙	ประเมินภาษีโดยคำนวณจากสินค้า นำเข้าตามราคาทั่วไปบวกค่าใช้จ่าย ต่าง ๆ	ญี่ปุ่น		เดนมาร์ก				
๒๐	สินค้าทุกชนิดจะต้องผ่านการขออนุญาต นำเข้าโดยองค์การของรัฐ	ญี่ปุ่น	ฮังการี บุลกาเรีย โปแลนด์ เชโกสโลวาเกีย เยอรมัน ตะวันออก รumania		อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์	เกาหลีใต้ ไต้หวัน	จีนแดง	อเมริกา

	กฎเกณฑ์การนำเข้า	ตลาดต่างประเทศ						
		ญี่ปุ่น	U.S. และยุโรป	EEC	ASEAN	NIC	จีนแดง	ตะวันออก กลาง
๒๑	ภาษีนำเข้าอัตรา MFN สำหรับประเทศสมาชิกของ GATT อัตราพิเศษสำหรับเกาะ Ryukyu	ญี่ปุ่น	แคนาดา					
๒๒	ให้ GPS สำหรับประเทศกำลังพัฒนา	ญี่ปุ่น	U.S. ออสเตรเลีย แคนาดา					
๒๓	การนำเข้าไม่ต้องขออนุญาตพิเศษ ในนโยบายเสรี ยกเว้นสินค้าบางชนิด ต้องมีราคนำเข้าไม่ต่ำกว่าราคาขั้นต่ำ ในประเทศที่กำหนดไว้		U.S.			ฮ่องกง		อเมริกา
๒๔	ใช้อัตราภาษีจากประเทศ MFN และอัตราภาษีจากประเทศโดยทั่วไป		U.S. ออสเตรเลีย					
๒๕	ลดหย่อนภาษีสำหรับสินค้าที่ได้รับอนุญาต นำเข้าตามปริมาณที่กำหนดในระยะเวลา ที่กำหนดเท่านั้น		U.S.					

กฎเกณฑ์การนำเข้า

ตลาดต่างประเทศ

ญี่ปุ่น

U.S.
และยุโรป

EEC

ASEAN

NIC

จีนแดง

ตะวันออก
กลาง

๒๖ มาตรการในการใช้ "คน" มีค่าเท่ากับ
๒,๐๐๐ ปอนด์

U.S.

๒๗

สินค้าต้องอยู่เหนือไปตามมาตรฐานความ
ปลอดภัย ซึ่งกำหนดโดยสำนักงาน
คุ้มครองผู้บริโภคแห่งชาติ
printed matter - สิ่งพิมพ์

U.S.
อื่นๆ

มาเลเซีย
สิงคโปร์

๒๘

สินค้าเข้าต้องไม่ผลิตจากหรือ
ขายโดยบริษัทธุรกิจประเภทอาหาร
มีความสำคัญยิ่งที่สุด

อเมริกา

๒๙

การแจ้งราคาเป็นราคา C.I.F.
ในรูปแบบเอกสารเดี่ยว โดยเฉพาะ
Proforma Invoice

จีนแดง

อเมริกา

เยอรมัน

๓๐

มาตรการควบคุมเพื่อลดการนำเข้า
อาวุธ, กระสุน และแอกอชด

ออสเตรเลีย

ฮ่องกง

อเมริกา

เยอรมัน

	กฎเกณฑ์การนำเข้า	ตลาดต่างประเทศ						
		ญี่ปุ่น	U.S. และยุโรป	EEC	ASEAN	NIC	จีนแดง	ตะวันออก กลาง
๓๑	ภาษีศุลกากรแยกเป็น ๓ ประเภท - ประเทศกำลังพัฒนาได้รับสิทธิพิเศษ LDC - ประเทศที่ลดการคว่ำบาตร - ประเทศอื่น ๆ		อังกฤษ บัลแกเรีย เชโกสโลวาเกีย					
๓๒	ไม่เก็บภาษีเสริมใด ๆ กับสินค้านำเข้า		บัลแกเรีย โปแลนด์ เชโกสโลวาเกีย เยอรมัน ตะวันออก		สิงคโปร์			
๓๓	การบรรจุหีบห่อต้องให้แข็งแรงและ ทนทานต่อสภาพดินฟ้าอากาศและ ความชื้น		บัลแกเรีย เชโกสโลวาเกีย เยอรมัน - ตะวันออก		อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์	เกาหลีใต้ ฮ่องกง ไต้หวัน		อเมริกา ใต้
๓๔	การประกันภัยโดยผ่าน (Bulgarian Foreign Insurance and Underwriters Asso.) บริษัทของรัฐ		บัลแกเรีย เชโกสโลวาเกีย รומานี				จีนแดง	

	กฎเกณฑ์การนำเข้า	ตลาดต่างประเทศ						
		ญี่ปุ่น	U.S. และยุโรป	EEC	ASEAN	NIC	จีนแดง	ตะวันออก กลาง
๓๕	ภาษีศุลกากร เก็บตามหน่วยตามน้ำหนักสุทธิ		เชคโกฯ แคนาดา					
๓๖	ไม่มีการกำหนดภาษีศุลกากรสินค้านำเข้า บางชนิดที่ไม่มีผลิตในประเทศ		เยอรมัน- ตะวันออก ออสเตรเลีย					
๓๗	สิทธิ - พิเศษสำหรับประเทศในเครือ จักรภพ โดยเฉพาะสินค้าออสเตรเลีย		แคนาดา					

ที่มา : ศูนย์บริการส่งออก กระทรวงพาณิชย์

ตารางที่ 2 : การใช้จ่ายพิเศษ GSP และอัตราการเพิ่มของไทยกับประชาคมยุโรป พ.ศ. 2518-2522 แยกตามหมวดสินค้าอุตสาหกรรม

หมวดสินค้าอุตสาหกรรม	การใช้จ่ายพิเศษ GSP (หน่วย: ล้านบาท)					อัตราการเพิ่มของการใช้จ่ายพิเศษ (ร้อยละ)			
	2518	2519	2520	2521	2522	2518-19	2519-20	2520-21	2521-22
อาหาร	194.774 (10.36)	324.40 (13.79)	316.61 (10.55)	1,189.87 (23.19)	1,867.48 (23.95)	65.55	-2.40	275.82	56.95
ยาสูบและเครื่องดื่ม	- (-)	- (-)	- (-)	- (-)	0.38 (0.005)	-	-	-	-
วัสดุก่อสร้าง	0.14 (0.01)	0.05 (0.002)	0.52 (0.02)	0.16 (0.003)	1.08 (0.01)	-64.28	940.00	-69.23	575.00
สินค้ากึ่งสำเร็จรูปขั้นต้น	214.40 (11.40)	436.26 (20.68)	772.27 (25.72)	1,134.68 (22.12)	2,064.90 (26.48)	126.80	58.82	46.93	81.98
สินค้ากึ่งสำเร็จรูปขั้นสูง	310.39 (16.51)	749.61 (31.88)	826.02 (27.52)	831.00 (16.20)	1,208.63 (15.50)	141.50	10.19	0.60	45.44
สินค้าบริโภคขั้นเบื้องต้น	1,083.78 (57.64)	659.43 (28.05)	979.06 (32.61)	1,890.65 (36.86)	2,507.96 (32.16)	-39.15	48.47	93.11	32.65
สินค้าถาวร	76.82 (4.08)	131.16 (5.58)	57.04 (1.90)	82.59 (1.61)	142.96 (1.83)	70.74	-56.51	44.79	73.09
เครื่องจักรกล	- (-)	0.03 (0.001)	5.44 (0.18)	0.90 (0.02)	5.033 (0.06)	-	18,033.33	-63.46	459.22
อุปกรณ์การขนส่ง	- (-)	- (-)	0.004 (0.00)	0.03 (0.00)	0.19 (0.002)	-	-	650.00	533.33
รวมทุกหมวด	1,880.30 (100)	2,350.94 (100)	3,001.96 (100)	5,129.88 (100)	7,798.61 (100)	25.03	27.69	70.88	52.02

ตารางที่ 3 การให้และการใช้สิทธิใน GSP, และอัตราการเพิ่มระหว่างประเทศอยู่ในประเทศไทย พ.ศ. 2519-2522 แยกตามระดับผลผลิตของหมวดสินค้าอุตสาหกรรม

													(หน่วย : ล้านบาท)					
ระดับผลผลิตของหมวดสินค้า อุตสาหกรรม	มูลค่าร้อยละของ GSP, ที่ได้รับและ GSP, ที่ส่งออกและการเปลี่ยนแปลงการให้ GSP,												อัตราการเพิ่มของการให้ GSP,			อัตราการเพิ่มของการใช้ GSP,		
	2519			2520			2521			2522			(ร้อยละ)			(ร้อยละ)		
	GSP,	EXPORT	EXPORT/GSP,	GSP,	EXPORT	EXPORT/GSP,	GSP,	EXPORT	EXPORT/GSP,	GSP,	EXPORT	EXPORT/GSP	2519-20	2520-21	2521-22	2519-20	2520-21	2521-22
หมวดอาหาร	-																	
หมวดยาสูบและเครื่องดื่ม																		
หมวดวัสดุก่อสร้าง																		
101 การผลิตผลิตภัณฑ์จากดินเหนียว ใช้ในการก่อสร้าง																		
102 การผลิตซีเมนต์																		
103 การผลิตผลิตภัณฑ์จากคอนกรีต																		
104 การผลิตผลิตภัณฑ์โลหะอื่นๆ	67.27	0.004	0.006	148.84	0.018	0.01	190.02	0.064	0.03	183.02	0.002	0.001	121.26	27.66	-3.68	350.00	255.56	-96.88
รวม	67.27	0.004	0.006	148.84	0.018	0.01	190.02	0.064	0.03	183.02	0.002	0.001	121.26	27.66	-3.68	350.00	255.56	-96.88
	(0.96)	(0.001)		(0.71)	(0.002)		(1.46)	(0.003)		(0.61)	(0.0001)							
หมวดสินค้าที่สำเร็จรูปขั้นต้น																		
067 การทำหนัง	437.87	81.61	18.64	624.69	3.97	0.64	750.73	211.76	28.21	726.63	547.84	75.39	42.66	20.18	-3.21	-95.13	5,234.00	158.70
069 การบริการนอก การซ่อม การซ่อมและการนำสิ่ง 074 จุดค่ากรรมของเครื่องใช้																		
ระยางค์ เสิร์กเส้นใหญ่																		
ตาข่าย ห่อ วน	129.13	110.39	85.49	176.21	109.16	61.95	245.46	133.85	54.53	223.57	217.20	97.15	36.45	39.30	-8.92	-1.11	22.61	62.27
075 โรงงานสิ่งทอ การแต่ง ผ้าเครื่องนุ่งห่มและการ ตกแต่งเสื้อผ้า	57.47	12.95	22.54	96.12	0.024	0.03	126.98	1.56	1.23	1,763.78	2.89	0.16	67.25	32.11	1,288.96	-99.84	6,400.00	85.25

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ชนิดและลักษณะของหมวดสินค้า อุตสาหกรรม	มูลค่าร้อยละของ GSP. ที่ได้รับ GSP. ที่ส่งออกและการเปลี่ยนแปลงการใช้จ่ายการให้ GSP.												(หน่วย : ล้านบาท)					
	2519			2520			2521			2522			อัตราการเพิ่มของการให้ GSP.			อัตราการเพิ่มของการให้ GSP.		
	GSP.	EXPORT	EXPORT/GSP.	GSP.	EXPORT	EXPORT/GSP.	GSP.	EXPORT	EXPORT/GSP.	GSP.	EXPORT	EXPORT/GSP.	2519-20 (ร้อยละ)	2520-21	2521-22	2519-20 (ร้อยละ)	2520-21	2521-22
078 โรงเรือน โรงโม่ และ โรงทอเครื่องไม้อื่น ๆ	5.58			1,207.25	2.28		707.33	4.52		647.96	11.17		21,523.78	-41.41	-8.39		98.24	147.12
086 การผลิตยางเส้นแข็ง เศษยาง วัสดุพลาสติกและเส้นใย สังเคราะห์ ยางเส้นแก้ว																		
093 โรงกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม																		
094 การผลิตผลิตภัณฑ์จากน้ำมัน ปิโตรเลียมและถ่านหิน	-																	
100 การผลิตแก้วและผลิตภัณฑ์ จากแก้ว	128.06	1.10		560.01	1.18	0.21	354.41	0.55	0.16	337.33	5.48	1.63	337.30	-36.71	-4.82	7.27	-53.39	-896.36
105 อุตสาหกรรมเหล็กและ เหล็กกล้า																		
106 การผลิตผลิตภัณฑ์เหล็กกล้า																		
107 การผลิตผลิตภัณฑ์โลหะที่ ไม่ใช่เหล็ก	195.16			88.23	0.86	0.98	122.56			125.95	4.73	3.76	-54.79	38.90	2.77		-100.00	
รวม	953.27 (13.59)	206.05 (36.75)	21.62	2,752.51 (13.15)	117.47 (14.09)	4.27	2,307.47 (17.73)	352.24 (13.93)	15.27	3,825.22 (12.64)	789.31 (26.32)	20.63	188.74	-16.16	65.77	-42.98	199.85	124.08
หมวดสินค้าทั้งสามที่ระบุข้างล่าง																		
168 การทอ	539.26	5.26	0.98	727.69	6.75	0.93	932.77	104.07	11.16	889.79	186.61	20.97	34.94	28.18	-4.61	28.33	1,441.78	79.22
179 การผลิตสิ่งทอไหมและ ไหมทอ		0.12	133.33	237.34	1.44		302.46	5.73		291.65	9.16	3.14	255,111.80	27.44	-3.58	1,100.00	297.92	59.86
181 การผลิตเครื่องประดับ และกระดาษแข็ง																		

ตารางที่ 3 (ต่อ)

รหัสผลิตภัณฑ์ของหมวดสินค้า อุตสาหกรรม	มูลค่าร้อยละของ GSP, ที่ได้รับ และ GSP, ที่ส่งออก และการเปลี่ยนแปลงการนำเข้าการให้ GSP.												(หน่วย : ล้านบาท)					
	2519			2520			2521			2522			อัตราการเพิ่มของการให้ GSP.			อัตราการเพิ่มของการให้ GSP.		
													(ร้อยละ)			(ร้อยละ)		
	GSP.	EXPORT	EXPORT/GSP	GSP.	EXPORT	EXPORT/GSP.	GSP.	EXPORT	EXPORT/GSP.	GSP.	EXPORT	EXPORT/GSP	2519-20	2520-21	2521-22	2519-20	2520-21	2521-22
082 การผลิตผลิตภัณฑ์กระดาษ																		
084 การผลิตผลิตภัณฑ์เคมี																		
อุตสาหกรรมอื่นที่มีฐาน																		
ยกเว้น	492.50			3,657.46	151.26	4.14	429.21	0.47	0.11	358.22	6.96	1.94	642.63	-88.27	-16.54		-99.69	1,380.85
085 การผลิตปูนและยาปราบ																		
ศัตรูพืช																		
087 การผลิตไฟฟ้าอันใช้เงิน																		
และเตาเผา					0.06												-100.00	
091 การผลิตไม้ขัดไฟ																		
092 การผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้า	425.57	0.29	0.07	644.60	17.31	2.69	955.32	16.15	1.69	887.24	256.78	28.94	51.46	48.21	-7.13			
095 การผลิตยางแผ่นและ																		
ยางก้อน																		
096 การผลิตยางแผ่นและ																		
ยางเส้น																		
097 การผลิตผลิตภัณฑ์จากยาง	105.87	0.06	0.06	300.35			926.26	0.90	0.10	514.20	0.19	0.04	183.70	208.39	-44.49	-100.00		-78.89
098 การผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติก																		
110 การผลิตผลิตภัณฑ์โลหะ	1.03	-		13.16			16.85	-		16.18	0.06	0.42	1,173.21	28.04	-3.97			
111 การผลิตผลิตภัณฑ์โลหะอื่นๆ		0.09																
รวม	1,564.32	5.82	0.37	5,580.60	176.82	0.32	3,562.93	127.32	0.28	2,957.28	459.76	0.064	256.74	-36.16	-17.00	2,938.14	-27.99	261.11
	(22.30)	(1.04)		(26.66)	(21.21)		(27.37)	(5.04)		(9.77)	(15.33)							
<u>หมวดสินค้าบริโภคขั้นเบ็ดเตล็ด</u>																		
070 การผลิตสิ่งทอสิ่งถักสำเร็จรูป																		
ยกเว้นเครื่องแต่งกาย	121.75	8.12	6.68	133.59	0.11	0.08	180.07	513.61	0.29	164.66	0.84	0.51	9.73	34.79	-8.56	-98.64	466,818.18	-99.84

ตารางที่ 3 (ต่อ)

รหัสกิจกรรม อุตสาหกรรม	มูลค่าร้อยละของ GDP, ที่ได้รับ และ GDP, ที่ส่งออก และการเปลี่ยนแปลงการใช้การนำเข้า GDP.												อัตราการเพิ่มของการใช้ GDP			อัตราการเพิ่มของการใช้ GDP.		
	มูลค่าร้อยละของ GDP, ที่ได้รับ และ GDP, ที่ส่งออก และการเปลี่ยนแปลงการใช้การนำเข้า GDP.			มูลค่าร้อยละของ GDP, ที่ได้รับ และ GDP, ที่ส่งออก และการเปลี่ยนแปลงการใช้การนำเข้า GDP.			มูลค่าร้อยละของ GDP, ที่ได้รับ และ GDP, ที่ส่งออก และการเปลี่ยนแปลงการใช้การนำเข้า GDP.			มูลค่าร้อยละของ GDP, ที่ได้รับ และ GDP, ที่ส่งออก และการเปลี่ยนแปลงการใช้การนำเข้า GDP.			อัตราการเพิ่มของการใช้ GDP			อัตราการเพิ่มของการใช้ GDP.		
	2519			2520			2521			2522			(ร้อยละ)			(ร้อยละ)		
	GSP.	EXPORT	EXPORT/GSP.	GSP.	EXPORT	EXPORT/GSP.	GSP.	EXPORT	EXPORT/GSP.	GSP.	EXPORT	EXPORT/GSP.	2519-20	2520-21	2521-22	2519-20	2520-21	2521-22
071 โรงงานตัด	364.02			510.32	0.001	0.0002	651.77	0.07	0.01	627.13	0.97	0.16	40.19	27.72	-3.78		6,900.00	1,285.71
072 การผลิตเครื่องนุ่งห่ม																		
ยกละเอียดเครื่องนุ่งห่ม	309.54	4.08	1.32	409.52	13.73	3.35	660.89	19.29	2.92	1,168.01	38.97	3.34	32.30	61.38	76.73	236.52	40.49	102.02
073 การผลิตหนังและเครื่องนุ่งห่ม																		
นุ่งห่ม	103.86	0.001	0.0009	6.41			8.70				3.72	46.79	-93.82	35.61	-8.33	-100.00		
076 การผลิตเครื่องนุ่งห่มสัตว์																		
หนังและเครื่องนุ่งห่ม	128.98	2.87	2.23	163.15	2.19	1.35	355.34	4.66	1.31	259.19	6.88	2.66	26.49	117.80	-27.60	-23.69	112.78	47.64
077 การผลิตเครื่องนุ่งห่ม																		
รองเท้า	9.08			13.87			24.21	0.53	2.23	7,639.00	0.63		52.75	74.46				18.87
083 การผลิตสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม	3.68			12.25			16.11			15.44			232.94	31.48	-4.20			
088 การผลิตสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม	-	100.38		115.91			50.36			66.48						15.47	-56.55	32.01
089 การผลิตสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม																		
090 เครื่องนุ่งห่ม																		
099 การผลิตเครื่องนุ่งห่ม																		
108 การผลิตเครื่องนุ่งห่ม																		
เครื่องนุ่งห่มที่ใช้ทำด้วยเหล็ก																		
และเหล็กกล้าทั่วไป																		
120 การผลิตสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม																		
เครื่องนุ่งห่ม																		
121 การผลิตเครื่องนุ่งห่ม																		
และเครื่องนุ่งห่ม																		

ตารางที่ 3 (ต่อ)

(หน่วย : ล้านบาท)																		
รหัสผลิตภัณฑ์ของหมวดสินค้า อุตสาหกรรม	มูลค่าร้อยละของ GSP. ที่ได้รับ และ GSP. ที่ส่งออก และการเปรียบเทียบการใช้ต่อการให้ GSP												อัตราการเพิ่มของการให้ GSP.			อัตราการเพิ่มของการใช้ GSP.		
	2519			2520			2521			2522			(ร้อยละ)			(ร้อยละ)		
	GSP.	EXPORT	EXPORT/GSP.	GSP.	EXPORT	EXPORT/GSP.	GSP.	EXPORT	EXPORT/GSP.	GSP.	EXPORT	EXPORT/GSP.	2519-20	2520-21	2521-22	2519-20	2520-21	2521-22
122 การผลิตเครื่องดนตรีเครื่องใช้ ที่ใช้ไฟฟ้าอื่น ๆ	49.08	16.29	33.19	64.57	4.00	6.19	93.19	4.23	4.54	83.68			31.56	44.32	-10.20	-99.75		-100.00
129 การผลิตเครื่องมือและ อุปกรณ์สำหรับวิทยุ สำนักงานวิทยุมาค้าปลีก																		
130 การผลิตเครื่องดนตรีเครื่องใช้ เกี่ยวกับการถ่ายภาพและ คล้ายคลึง																		
132 การผลิตเครื่องประดับเพชร พลอยและผลิตภัณฑ์เกี่ยว ข้องกัน	1,418.18	199.62	14.07	5,068.79	400.54	7.90	503.30	1,024.33	203.52	1,291.61	1,340.51	103.78	257.42	-90.07	156.63	100.65	155.74	30.87
133 การผลิตเครื่องดนตรี และเครื่องกีฬา				600.74	0.003	0.0005	849.77	0.01	0.001	790.51				41.45	-6.97		233.33	-100.00
134 การผลิตผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรมอื่น ๆ	237.96	2.97	1.25	632.31	2.90	0.46	812.91	163.21	20.08	12,088.40	29.39	0.24	165.72	28.56	1,387.05	-21.36	5,527.93	-81.99
รวม	2,746.13 (0.03)	334.33 (59.63)	12.18	7,615.52 (36.38)	529.38 (64.69)	0.14	4,156.26 (31.93)	1,780.30 (70.41)	0.023	16,496.61 (54.50)	1,488.39 (49.63)	9.02	177.32	-45.42	296.91	61.33	230.06	-16.39

หมวดสินค้าถาวร																		
080 การผลิตเครื่องเรือนและ เครื่องตกแต่งที่หุ้มด้วยโลหะ		11.22					649.62	268.60	41.35	579.95	259.02	44.66			-10.72	-100.00		-3.57
109 การผลิตเครื่องเรือนและ เครื่องตกแต่งที่หุ้มด้วยโลหะ เป็นส่วนน้อย																		

างที่ 3 (ต่อ)

ลักษณะของหมวดสินค้า อุตสาหกรรม	(หน่วย : ล้านบาท)												อัตราการเพิ่มของการใช้ GSP.			อัตราการเพิ่มของการใช้ GSP.		
	มูลค่าร้อยละของ GSP. ที่ได้รับและ GSP. ที่ส่งออก และการเปรียบเทียบการใช้การให้ GSP.												อัตราการเพิ่มของการใช้ GSP.			อัตราการเพิ่มของการใช้ GSP.		
	2519		2520		2521		2522						(ร้อยละ)			(ร้อยละ)		
	GSP.	EXPORT	EXPORT/GSP.	GSP.	EXPORT	EXPORT/GSP.	GSP.	EXPORT	EXPORT/GSP.	GSP.	EXPORT	EXPORT/GSP.	2519-20	2520-21	2521-22	2519-20	2520-21	2521-22
การผลิตอุปกรณ์และเครื่อง มือทางวิทยาศาสตร์และคอมพิวเตอร์	163.63	3.09	1.89	1,117.47			1,525.21			1,374.06			832.11	36.49	-9.91	-100.00		
การผลิตเครื่องใช้และ อุปกรณ์ไฟฟ้าในบ้าน																		
การผลิตจักรยานยนต์และ จักรยานล้อคู่	637.14	0.02	0.02	994.91	0.12	0.01	624.97	0.11	0.02	537.20	0.005	0.001	56.15	-37.18	-14.04	500.00	-8.33	95.45
การซ่อมแซมจักรยานยนต์ และการใช้และเครื่องกลไก			-	-	-									-	-	-	-	-
ที่ใช้สำหรับทำเครื่องวัด เวลา																		
	800.77	14.43	0.56	2,112.38	0.12	0.006	2,799.80	268.71	9.59	3,452.55	261.34	7.57	163.79	32.54	23.31	-99.17	223,825.00	-2.74
	(11.41)	(2.57)		(10.09)	(0.014)		(21.51)	(10.63)		(11.41)	(8.72)							

เครื่องใช้ กล

การผลิตเครื่องใช้และ
เครื่องใช้
การผลิตเครื่องใช้และ
มือทางการเกษตร
การผลิตเครื่องใช้และ
อุปกรณ์ไฟฟ้าและเครื่องใช้
โลหะ
การผลิตเครื่องใช้และ
อุปกรณ์ไฟฟ้าและเครื่องใช้
ไฟฟ้า

ตารางที่ 3 (ต่อ)

รหัสผลิตภัณฑ์ของหมวดสินค้า อุตสาหกรรม	มูลค่าร้อยละของ GSP. ที่ได้รับและ GSP. ที่ส่งออก และการเปลี่ยนแปลงการให้สิทธิการให้ GSP.												ปีงบประมาณ					
	2519			2520			2521			2522			ปีงบประมาณ			ปีงบประมาณ		
	GSP.	EXPORT	EXPORT/GSP.	GSP.	EXPORT	EXPORT/GSP.	GSP.	EXPORT	EXPORT/GSP.	GSP.	EXPORT	EXPORT/GSP.	2519-20	2520-21	2521-22	2519-20	2520-21	2521-22
116 การผลิตเครื่องจักรและ เครื่องมือที่ไม่ใช่ในสำนักงาน และในครัวเรือน	884.04	-	-	2,726.08	-	-	-	-	-	3,352.08	-	-	208.37	-100.00	-	-	-	-
117 การผลิตเครื่องจักรและ เครื่องมือที่ไม่ใช่ในสำนักงาน และในครัวเรือน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	884.04	-	-	2,726.08	-	-	-	-	-	3,352.08	-	-	208.37	-100.00	-	-	-	-
	(12.60)	(-)	(-)	(13.20)	(-)	(-)	(-)	(-)	(-)	(11.08)	(-)	(-)						
รวมการนำเข้า	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวมสุทธิ	7,015.80	560.64	7.99	20,935.93	833.82	3.98	13,016.66	2,528.63	19.43	30,266.76	2,998.79	9.91	198.41	-37.83	132.52	48.73	203.26	18.59
	(100.00)	(100.00)		(100.00)	(100.00)		(100.00)	(100.00)		(100.00)	(100.00)							

ที่มา : ข้อมูลมูลค่าร้อยละที่ได้รับและส่งออกโดยสำนักงานการค้า การค้าต่างประเทศ และหนังสือ Japan's Generalized System of Preferences 1976-79.

ตารางที่ 4 : การได้รับสิทธิพิเศษ และการใช้สิทธิพิเศษ ใน พ.ศ. 2519-2522
ตามสินค้าที่ส่งออกบางชนิด

(หน่วย : ล้านดอลลาร์)

รายการสินค้า	สิทธิพิเศษ ที่ได้รับและที่ใช้		2519		2520		2521		2522	
	ได้รับ	ที่ใช้	ได้รับ	ที่ใช้	ได้รับ	ที่ใช้	ได้รับ	ที่ใช้	ได้รับ	ที่ใช้
เครื่องประดับ	26.6	1.0	29.9	5.1	33.8	7.7	37.3	8.0		
เครื่องใช้ในบ้านเรือนทำด้วยไม้	26.6	2.4	29.9	3.2	33.8	4.7	37.3	6.6		
ผลิตภัณฑ์ทำจากยางหรือพลาสติก	26.6	1.5	29.9	2.9	33.8	4.2	37.3	6.6		
ผลิตภัณฑ์ทำจากหนัง	26.6	1.1	29.9	3.8	33.8	1.8	37.3	1.0		
ไม้วีเนียร์	26.6	0.9	29.9	0.7	33.8	1.2	37.3	1.4		

ที่มา : ฝ่ายสิทธิประโยชน์ทางการค้า กรมการค้าต่างประเทศ

ตารางที่ 5 ชนิดของวัตถุดิบที่นำเข้าจากต่างประเทศเพื่อใช้ในการผลิตสินค้าเพื่อส่งออก

ลำดับที่	หมวดสินค้า	รายการวัตถุดิบที่นำเข้าจากต่างประเทศ	จำนวน ตัวอย่าง
1.	หมวดอาหาร (043-061)	Tin Plate, Black coil, ผงปรุงอาหาร, แป้งมัน, ผงโกโก้, ผงฟู, แป้งขนมหวาน	17
2.	หมวดยาสูบและ เครื่องเค็ม (063)	ข้าวมอลต์, คอกกอสต	1
3.	หมวดวัสดุก่อสร้าง (102-104)	สารเคมี, แร่โลหะ	2
4.	หมวดสินค้าสำเร็จ รูปขั้นต้น (067-107)	Acrylic Staple Fibre, น้ำมันนวดปอ, น้ำยาเคมี, เหล็กรีด, เล็ดสำหรับตีบห่อ, เคมีภัณฑ์สำหรับฟอกหนัง, โซดาแอชโซลัน, เคี่ยมซัดเฟต	10
5.	หมวดสินค้าสำเร็จ รูปขั้นสูง (068-111)	ฝ้าย, กาวและสารเคมีบางชนิด, ไม้ทุง, Wood Pulp, เยื่อใยยาว, เศษกระดาน บางส่วน, Alkyl Benzene Sodium Tripoly Phosphate, Synthetic Rubber Rayon, Nylon, Bead wire, น้ำหอม, สี, เม็ดพลาสติก, พอลอยเอเตียม, บลอกยาง, ส่วนประกอบส่วยพวงกุญแจ Hot Rolled และ Gold Rolled coils, Zinc Ingots ทองแดง	12

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ลำดับที่	หมวดสินค้า	รายการวัตถุดิบที่นำเข้าจากต่างประเทศ	จำนวน เกออบาง
6.	หมวดสินค้าบริโภค สิ้นเปลือง (070-134)	เส้นใยเรยอน เส้นใยสังเคราะห์ที่ไม่มีใน ประเทศ ผ่าฉีน วัสดุบางอย่าง เช่น กระดุม ถ้วย ช้อน และ Vermiculite อะไหล่ กระป๋อง เครื่องประดับ กุญแจดอก หัวเข็ม ซัก หนังสือพิมพ์ ฟันรองเท้า ผ้าปู ผ้าพลาสติก คิก สันรองเท้า ฟองน้ำ หัวน้ำหอม Product TS -106, Product 2DS-12, Miroflow Cardinia กิ๊นเหนียวก้อน ผงเคลือบแก้ว สีผง แผ่นเหล็ก อลูมิเนียม ทองแดง สารเคมี เหล็ก ถวักทองแดงอาบ น้ำยาหมักกระดาษ เหล็กแกน หม้อแปลง กระดาษฉนวน น้ำมันหม้อแปลง ลูกถ้วยไฟฟ้า Green garnet, Blue Sapphire, ยางใน Polyester Film	31
7.	หมวดสินค้าถาวร (080-126)	กุญแจ, มือจับ ฟอรั่มไม้, ผงเขม่าดำ สังกะสีบริสุทธิ์ แผ่นเหล็กวิดาต แร่สังกะสี ประจุไฟฟ้า Compressor Erapplate แผ่นเหล็ก ทองแดง	6
8.	หมวดเครื่องจักรกล (113)	เพลาลูกเบี้ยว แผ่นเหล็ก มอเตอร์ไฟฟ้า ตัวเครื่องสูบน้ำ	1
9.	หมวดอุปกรณ์การขนส่ง (128)	Ferrite Dielectric	1
	รวมทั้งสิ้น		81

ตารางที่ 6 แหล่งที่มาของวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตสินค้าเพื่อส่งออกแยกตามหมวดสินค้า

ลำดับที่	หมวดสินค้า	ร้อยละของแหล่งวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตสินค้าเพื่อส่งออก			รวม
		จากในประเทศเท่านั้น	จากนอกประเทศเท่านั้น	จากในประเทศและนอกประเทศ	
	หมวดอาหาร (043 - 061)	52.94		47.06	100
2	หมวดยาสูบและเครื่องดื่ม (063)	0		100.00	100
3	หมวดวัสดุก่อสร้าง (102 - 104)	50.00		50.00	100
4	หมวดสินค้ากึ่งสำเร็จรูปขั้นต้น (067 - 107)	20.00	20.00	60.00	100
5	หมวดสินค้ากึ่งสำเร็จรูปขั้นสูง (068 - 111)	8.33		91.67	100
	หมวดสินค้าบริโภคขั้นแปรรูป (070 - 134)	9.68	3.22	87.09	100
	หมวดสินค้าถาวร (080 - 126)	0		100.00	100
8	หมวดเครื่องจักรกล (113)	0		100.00	100
	หมวดอุปกรณ์การขนส่ง (128)	0		100.00	100
	รวม	19.75	3.70	76.55	100

ตารางที่ 7 แหล่งที่มาของเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตสินค้าแยกตามหมวดสินค้า

ลำดับ ที่	หมวดสินค้า	ร้อยละของแหล่งเครื่องจักรที่ใช้ใน การผลิตสินค้า			
		จากในประเทศ เท่านั้น	จากนอกประเทศ เท่านั้น	จากในและ นอกประเทศ	รวม
	หมวดอาหาร (043 - 061)	5.88	23.53	70.59	100
	หมวดยาสูบและเครื่องดื่ม (063)	0	100.00	0	100
	หมวดวัสดุก่อสร้าง (102 - 104)	0	100.00	0	100
	หมวดสินค้ากึ่งสำเร็จรูปขั้นต้น (067 - 107)		50.00	50.00	100
	หมวดสินค้ากึ่งสำเร็จรูปขั้นสูง (068 - 111)	8.33	50.00	41.67	100
	หมวดสินค้าบริโภคขั้นเปลี่ยน (070 - 134)	6.06	48.41	42.42	100
	หมวดสินค้าถาวร (080 - 126)	0	12.50	87.50	100
	หมวดสินค้าเครื่องจักรกล (113)	0		100.00	100
	หมวดอุปกรณ์การขนส่ง (128)	0		100.00	100
	รวม	4.59	41.38	54.02	100

ตารางที่ 8 ลักษณะการซื้อวัตถุดิบจากทั้งในและนอกประเทศแยกตามหมวดสินค้า

ลำดับ ข้อ	หมวดสินค้า	ร้อยละของการซื้อวัตถุดิบจากในและนอกประเทศ			รวม
		ในประเทศมาก กว่านอกประเทศ	ในประเทศน้อย กว่านอกประเทศ	ในประเทศเท่า กับนอกประเทศ	
1	หมวดอาหาร (043 - 061)	100.00	0	0	100
2	หมวดยาสูบและเครื่องดื่ม (063)	0	100.00	0	100
3	หมวดวัสดุก่อสร้าง (102 - 104)	100.00	0	0	100
4	หมวดสินค้ากึ่งสำเร็จรูป ขั้นต้น(067 - 107)	66.67	33.33	0	100
5	หมวดสินค้ากึ่งสำเร็จรูป ขั้นสูง(068 - 111)	54.54	45.46		100
	หมวดสินค้าปรีโกลดีน แปดอง(070 - 134)	44.44	48.15	7.41	100
	หมวดสินค้าดาว (080 - 126)	50.00	50.00	0	100
	หมวดเครื่องจักรกล (113)	0	100.00	0	100
	หมวดอุปกรณ์การขนส่ง (128)	0	100.00	0	100
	รวม	54.84	41.94	3.22	100

ตารางที่ 9 วิธีการซื้อวัตถุดิบจากนอกประเทศแยกตามหมวดสินค้า

ลำดับ ที่	หมวดสินค้า	ร้อยละของวิธีการซื้อวัตถุดิบจากนอกประเทศ			รวม
		ซื้อโดยตรงจาก ผู้ผลิตอิสระ	นำเข้าจาก บริษัทในเครือ	ซื้อมาจากตัว แทนนำเข้า	
	หมวดอาหาร	77.78	11.11	11.11	100
	หมวดยาสูบและเครื่องกม	50.00		50.00	100
	หมวดวัสดุก่อสร้าง	100.00			100
	หมวดสินค้ากึ่งสำเร็จรูป ขั้นต้น	44.44	11.12	44.44	100
	หมวดสินค้ากึ่งสำเร็จรูปขั้นสูง	57.14		42.86	100
	หมวดสินค้าบริโภคสิ้นเปลือง	75.76	3.03	21.21	100
	หมวดสินค้าถาวร	62.50	12.50	25.00	100
	หมวดสินค้าเครื่องจักรกล	50.00		50.00	100
	หมวดอุปกรณ์การขนส่ง	100.00		0	100
	รวม	67.09	5.06	27.85	100

ตารางที่ 10 ลักษณะธุรกิจของผู้ผลิตวัตถุดิบในประเทศแยกตามหมวดสินค้า

ลำดับ ที่	หมวดสินค้า	ร้อยละของลักษณะธุรกิจของผู้ผลิตวัตถุดิบในประเทศ			รวม
		บริษัทในเครือ	บริษัทใหญ่อิสระ	ผู้ผลิตรายย่อย	
1	หมวดอาหาร	17.65	23.53	58.82	100
	หมวดยาสูบและเครื่องดื่ม	0	100.00		100
3	หมวดวัสดุก่อสร้าง	50.00	0	50.00	100
4	หมวดสินค้ากึ่งสำเร็จรูป ขั้นต้น	10.00	40.00	50.00	100
5	หมวดสินค้ากึ่งสำเร็จรูป ขั้นสูง	0	57.14	42.86	100
	หมวดสินค้าบริโภคสิ้นเปลือง	5.13	56.41	38.46	100
	หมวดสินค้าถาวร	0	42.86	57.14	100
8	หมวดเครื่องจักรกล	0	100.00		100
9	หมวดอุปกรณ์การขนส่ง	0	0	100.00	100
	รวม	7.61	46.74	45.65	100

ตารางที่ 11 มูลค่าของวัตถุดิบที่ซื้อจากนอกประเทศแยกตามหมวดสินค้า

ลำดับที่	หมวดสินค้า	มูลค่าของวัตถุดิบที่สั่งจากนอกประเทศ			รวม
		เป็นร้อยละจากต้นทุนการผลิตทั้งหมดของผู้ซื้อวัตถุดิบจากนอกประเทศทั้งหมด	สัดส่วนของผู้ซื้อวัตถุดิบจากนอกประเทศทั้งหมด	ค่าเฉลี่ยของร้อยละของการสั่งซื้อวัตถุดิบจากต่างประเทศ	
	หมวดอาหาร	102.6	5.66	12.83	100
	หมวดยาสูบและเครื่องดื่ม	8.94	0.49	8.94	100
3	หมวดวัสดุก่อสร้าง	15	0.83	15.0	100
4	หมวดสินค้ากึ่งสำเร็จรูปขั้นต้น	152.5	8.42	19.06	100
5	หมวดสินค้ากึ่งสำเร็จรูปขั้นสูง	352	19.44	32.0	100
6	หมวดสินค้าบริโภคสิ้นเปลือง	845	46.66	30.18	100
7	หมวดสินค้าถาวร	245	13.53	40.83	100
8	หมวดสินค้าเครื่องจักรกล	60	3.31	60.0	100
9	หมวดอุปกรณ์การขนส่ง	30	1.66	30.0	100
	รวม	1811.04	100.00	27.86	100

ตารางที่ 12 แสดงลักษณะการจำหน่ายสินค้าที่ผลิตขึ้น แยกตามหมวดสินค้า

ลำดับ ที่	หมวดสินค้า	ร้อยละของการจำหน่ายสินค้า			ปริมาณการส่งออก รวมร้อยละของ ปริมาณผลิตทั้งหมด จากการสำรวจ	รวม
		ในประเทศ ทั้งหมด	นอก ประเทศ ทั้งหมด	ทั้งใน และนอก ประเทศ		
1	หมวดอาหาร	0	23.53	76.47	951	100
	หมวดยาสูบและเครื่องดื่ม	0		100.00		100
	หมวดวัสดุก่อสร้าง	0		100.00	80	100
4	หมวดสินค้ากึ่งสำเร็จรูป ขั้นต้น	0	10.00	90.00	390.5	100
	หมวดสินค้ากึ่งสำเร็จรูป ขั้นสูง	0	8.33	91.67	288.03	100
	หมวดสินค้าบริโภคสิ้นเปลือง	0	16.13	83.27	1246	100
7	หมวดสินค้าถาวร	0	16.67	83.33	136.73	100
8	หมวดเครื่องจักรกล	0		100.00	60	100
	หมวดอุปกรณ์ขนส่ง	0	100.00		100	100
	รวม	0	16.05	83.95	3254.26	100

ตารางที่ 13 ลักษณะการจำหน่ายสินค้าทั้งในและนอกประเทศ แยกตามหมวดสินค้า

ลำดับ ที่	หมวดสินค้า	ร้อยละของการจำหน่ายสินค้ารวมทั้งในและนอกประเทศ			รวม
		ในประเทศมาก กว่านอกประเทศ	ในประเทศน้อย กว่าต่างประเทศ	ในประเทศเท่า กับนอกประเทศ	
1	หมวดอาหาร	29.41	35.29	11.76	100
2	หมวดยาสูบและเครื่อง ดื่ม	100.00	0	0	100
3	หมวดวัสดุก่อสร้าง	50.00	50.00	0	100
4	หมวดสินค้าสำเร็จ รูปขั้นต้น	70.00	20.00	0	100
	หมวดสินค้าสำเร็จ รูปขั้นสูง	66.67	16.67	8.33	100
	หมวดสินค้าปริโภคสิ้น เปลือง	54.84	22.58	6.45	100
7	หมวดสินค้าถาวร	83.33	0	0	100
8	หมวดเครื่องจักรกล	0	100.00	0	100
9	หมวดอุปกรณ์ขนส่ง	0	0	0	100
	รวม	54.32	23.46	6.17	100

ตารางที่ 14 ประเทศที่ส่งสินค้าไปจำหน่าย แยกตามหมวดสินค้า

ลำดับ ที่	หมวดสินค้า	ร้อยละของการส่งสินค้าไปจำหน่ายที่ประเทศ					รวม
		เอเชีย	ยุโรป	อเมริกา	ตะวันออกกลาง	แอฟริกา	
1	หมวดอาหาร	32.35	23.53	23.53	14.71	5.88	100
2	หมวดยาสูบและ เครื่องดื่ม	50.00	0	50.00		0	100
3	หมวดวัสดุ ก่อสร้าง	33.33	16.67	16.67	16.67	16.67	100
4	หมวดสินค้ากึ่งสำเร็จรูปขั้นต้น	53.33	13.33	20	13.33	0	100
5	หมวดสินค้ากึ่งสำเร็จรูปขั้นสูง	47.06	11.77	11.77	29.41	0	100
6	หมวดสินค้าบริโภคสิ้นเปลือง	35.42	31.25	20.83	10.42	2.08	100
7	หมวดสินค้าถาวร	11.11	22.22		44.44	22.22	100
8	หมวดเครื่องจักรกล	0	0	0	100.00	0	100
9	หมวดอุปกรณ์การขนส่ง	3.333	33.33	33.33		0	100
	รวม	36.30	22.96	19.26	17.04	4.44	100

ตารางที่ 15 ลักษณะของกิจการของผู้ช้อนนอกประเทศแยกตามหมวดสินค้า

ลำดับ ที่	หมวดสินค้า	ร้อยละของลักษณะของกิจการผู้ช้อนนอกประเทศ		รวม
		เป็นบริษัทในเครือเดียวกัน	เป็นผู้ซื้ออิสระ	
1	หมวดอาหาร	5.88	94.12	100
2	หมวดยาสูบและเครื่องดื่ม	0	100.00	100
3	หมวดวัสดุก่อสร้าง	33.33	66.67	100
4	หมวดสินค้ากึ่งสำเร็จรูป ขั้นต้น	18.18	81.82	100
5	หมวดสินค้ากึ่งสำเร็จรูป ขั้นสูง	21.43	78.57	100
6	หมวดสินค้าบริโภคเคลื่อนที่	6.45	93.55	100
7	หมวดสินค้าถาวร	33.33	66.67	100
8	หมวดเครื่องจักรกล	100		100
9	หมวดอุปกรณ์การขนส่ง	0	100.00	100
	รวม	14.12	85.88	100

ตารางที่ 16 กรรมวิธีในการส่งสินค้าไปจำหน่ายต่างประเทศ แยกตามหมวดสินค้า

ลำดับที่	หมวดสินค้า	ร้อยละของการใช้วิธีส่งออก			รวม
		ไม่ผ่านคนกลาง	ผ่านคนกลางที่เป็นกิจการของคนไทย	ผ่านคนกลางที่เป็นบริษัทต่างประเทศหรือร่วมลงทุนกับต่างประเทศ	
1	หมวดอาหาร	44.44	22.22	33.33	100
2	หมวดยาสูบและเครื่องมือ	100.00		0	100
3	หมวดวัสดุก่อสร้าง	50.00		50.00	100
4	หมวดสินค้าสำเร็จรูปขั้นต้น	50.00	14.29	35.71	100
5	หมวดสินค้าสำเร็จรูปขั้นสูง	47.06	29.41	23.53	100
6	หมวดสินค้าบริโภคสิ้นเปลือง	57.50	17.50	25.00	100
7	หมวดสินค้าถาวร	85.71	14.29	0	100
8	หมวดเครื่องจักรกล	100.00		0	100
9	หมวดอุปกรณ์การขนส่ง	100.00		0	100
	รวม	54.55	19.09	26.36	100

ตารางที่ 17 วิธีการใช้เครื่องหมายการค้าในการส่งออกแยกตามหมวดสินค้า

ลำดับที่	หมวดสินค้า	รายละเอียดของการเลือกวิธีให้เครื่องหมายการค้า					รวม
		เหมือนที่ผลิตภายในประเทศ	ไม่เหมือนที่ผลิตภายในประเทศ	เหมือนของผู้ส่งออก	ใช้กันหลายแบบ	ไม่มีเครื่องหมายการค้า	
1	หมวดอาหาร	42.11	10.53	10.53	31.58	5.26	100
2	หมวดยาสูบและเครื่องมือ	100.00	0	0	0	0	100
	หมวดวัสดุก่อสร้าง	100.00			0	0	100
4	หมวดสินค้าสำเร็จรูปชิ้นต้น	30.00	20.00	30.00	10.00	10.00	100
5	หมวดสินค้าสำเร็จรูปชิ้นสูง	66.67	0	16.67	8.33	8.33	100
** 6	หมวดสินค้าบริโภคเปิด	54.55	3.03	21.21	15.15	0	100
** 7	หมวดสินค้าถาวร	50.00	16.67	0	16.67	0	100
8	หมวดเครื่องจักรกล	100.00		0	0	0	100
9	หมวดอุปกรณ์การขนส่ง	10.00		0	0	0	100
	รวม	51.76	7.06	16.47	16.47	3.53	100

** หมวด 6 และ 7 ไม่ตอบคำถาม 6.06% และ 16.67%

ตารางที่ 18 อุปสรรคในการส่งออกแยกตามหมวดสินค้า

ลำดับที่	หมวดสินค้า	รวมอุปสรรคทั้งหมด	ประเภทของอุปสรรคในการส่งออก (ร้อยละ)							
			คุณภาพไม้ค้ำ	คุณภาพไม้สวม	ปริมาณส่งออกไม่แน่นอน	ส่งไม้ทันตามกำหนดเวลา	ราคาสินค้าไม่แน่นอน	ถูกคอกว่า	ราคาสินค้าสูงไป	ของหาย
1	หมวดอาหาร	28.89	22.22	30.77	80.00	20.00	42.86	30.77	0	0
2	หมวดยาสูบและเครื่องคัม	1.11	3.85			0	0	0	0	0
	หมวดวัสดุก่อสร้าง	2.22				4.00	0	3.85	0	0
	หมวดสินค้ากึ่งสำเร็จรูปขั้นต้น	14.44	11.11	7.69	20.00	16.00	28.57	15.39	0	0
5	หมวดสินค้ากึ่งสำเร็จรูปขั้นสูง	13.34	11.11			16.00	0	19.23	50.00	33.33
**6	หมวดสินค้าบริโภคเปลี่ยน	35.56	55.56	53.85		40.00	28.57	23.08	50.00	33.33
**7	หมวดสินค้าถาวร	3.33	16.67		16.67		0	0	16.67	100
*8	หมวดเครื่องจักรกล	0					0	0	0	0
	หมวดอุปกรณ์การขนส่ง	1.11			0		0	3.85		
	รวม	100	100	100	100	100	100	100	100	100

* หมวดเครื่องจักรกลไม่มีตัวอย่างไหนตอบคำถาม

** หมวด 6 และ 7 ไม่ตอบคำถาม 8.57% และ 50.00%

ตารางที่ 19 การได้รับการส่งเสริมการลงทุนของบริษัทผู้ผลิตสินค้า แยกตามหมวดสินค้า

ลำดับ ที่	หมวดสินค้า	ร้อยละของบริษัทที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน			รวม
		ได้รับ	ไม่ได้รับ	เคยได้รับ	
	หมวดอาหาร	47.06	47.06	5.88	100
	หมวดยาสูบและเครื่องใช้		100.00		100
	หมวดสินค้าวัสดุก่อสร้าง	50.00	50.00		100
	หมวดสินค้ากึ่งสำเร็จรูปขั้นต้น	50.00	20.00	30.00	100
	หมวดสินค้ากึ่งสำเร็จรูปขั้นสูง	33.33	50.00	16.67	100
	หมวดสินค้าบริโภคสิ้นเปลือง	32.26	51.61	16.13	100
	หมวดสินค้าถาวร		50.00	50.00	100
	หมวดเครื่องจักรกล		100.00		100
	หมวดอุปกรณ์การขนส่ง	100.00	0		100
	รวม	35.80	46.92	17.28	100

ตารางที่ 20 มาตรการส่งเสริมการส่งออกด้านต่าง ๆ ที่บริษัทได้รับ แยกตามหมวดสินค้า

ลำดับ ที่	หมวดสินค้า	รายละเอียดของบริษัทที่ได้รับการส่งเสริมตามมาตรการต่าง ๆ				รวม
		การคืนเงิน ภาษีอากร ขาออก	การลดหย่อน หรือยกเว้นภาษี ศุลกากรสำหรับ สินค้าส่งออก	การให้สินเชื่อ ของบริษัทเงิน ทุนอุตสาหกรรม	การลดอัตรา ดอกเบี้ยของ ธนาคารแห่ง ประเทศไทย ที่ให้กับผู้ส่งออก	
1	หมวดอาหาร	16.00	36.00	8.00	40.00	100
	หมวดยาสูบและเครื่องดื่ม	0	100.00	0	0	100
3	หมวดวัสดุก่อสร้าง	33.33	33.33	0	33.34	100
4	หมวดสินค้าสำเร็จรูป ขั้นต้น	26.32	31.58	10.53	31.58	100
5	หมวดสินค้าสำเร็จรูปขั้นสูง	40.00	30.00	5.00	25.00	100
6	หมวดสินค้าบริโภคสิ้นเปลือง	34.15	36.58	4.88	24.39	100
7	หมวดสินค้าถาวร	27.27	45.45	18.18	9.09	100
8	หมวดเครื่องจักรกล	100.00		0	0	100
9	หมวดอุปกรณ์การขนส่ง	50.00		50.00		100
	รวม	30.08	34.96	8.13	26.83	100

ตารางที่ 21 วิธีการหาตลาดสินค้าอุตสาหกรรมในต่างประเทศ แยกตามหมวดสินค้า

ลำดับ ที่	หมวดสินค้า	ร้อยละของวิธีการหาตลาดต่างประเทศของบริษัทผู้ผลิต					
		หาควย ตัวเอง	หาผ่าน รัฐบาล	บริษัทการ ค้าระหว่าง ประเทศ	มีสัญญา กับบริษัทใหญ่ ในต่างประเทศ	จากชาว สารของ กระทรวง พาณิชย์	มีตัวแทน เอกชน หาให้
	หมวดอาหาร	65.22	0	17.39		13.04	4.35 100
	หมวดยานยนต์และเครื่องมือ	50.00	50.00				0 100
	หมวดวัสดุก่อสร้าง	33.33	0	0	33.33	33.33	0 100
	หมวดสินค้าสำเร็จรูปขั้นต้น	57.14	0	21.43	14.29		7.14 100
5	หมวดสินค้าสำเร็จรูปขั้นสูง	46.67	13.33	33.33	6.67		0 100
* 6	หมวดสินค้าบริโภคขั้นเปลี่ยน	71.05	2.63	7.89	10.53	5.26	0 100
7	หมวดสินค้าถาวร	66.67	0	0	33.33		0 100
8	หมวดเครื่องจักรกล		0	0	100.00	0	0 100
9	หมวดอุปกรณ์การขนส่ง	100.00	0	0	0	0	0 100
	รวม	62.14	3.88	14.56	10.68	5.83	1.94 100

* หมวด 6 ไม่ตอบ 2.63 เปอร์เซ็นต์

ตารางที่ 22 ผลการส่งเสริมบริษัทรักษาพยาบาลระหว่างประเทศ แยกตามหมวดสินค้า

ลำดับ ที่	หมวดสินค้า	ผลของการส่งเสริมการส่งออกของบริษัทผู้ส่งออก เป็นร้อยละ				รวม
		ปริมาณการ ส่งออกเพิ่ม ขึ้น	ปริมาณการ ส่งออกลด ลง	ปริมาณการ ส่งออกเท่า เดิม	ประเมิน ไม่ได้	
1	หมวดอาหาร	17.65	17.65	11.76	52.94	100
2	หมวดยาสูบและเครื่องดื่ม	0	100.00	0	0	100
3	หมวดวัสดุก่อสร้าง	50.00	50.00	0	0	100
4	หมวดสินค้าสำเร็จรูปขั้นต้น	60.00	10.00	0	30.00	100
5	หมวดสินค้าสำเร็จรูปขั้นสูง	25.00	50.00	0	25.00	100
6	หมวดสินค้าบริโภคสิ้นเปลือง	32.26	35.48	0	29.03	100
7	หมวดสินค้าถาวร	33.33	16.67	0	33.33	100
8	หมวดเครื่องจักรกล	0		100.00	0	100
9	หมวดอุปกรณ์การขนส่ง	0	100.00	0	0	100
รวม		30.86	30.86	2.47	33.33	100

ตารางที่ 22 ผลการส่งเสริมบริษัทรักษาพยาบาลระหว่างประเทศ แยกตามหมวดสินค้า

ลำดับ ที่	หมวดสินค้า	ผลของการส่งเสริมการส่งออกของบริษัทผู้ส่งออก เป็นร้อยละ				รวม
		ปริมาณการ ส่งออกเพิ่ม ขึ้น	ปริมาณการ ส่งออกลด ลง	ปริมาณการ ส่งออกเท่า เดิม	ประเมิน ผล ไม่ได้	
1	หมวดอาหาร	17.65	17.65	11.76	52.94	100
2	หมวดยาสูบและเครื่องดื่ม	0	100.00	0	0	100
3	หมวดวัสดุก่อสร้าง	50.00	50.00	0	0	100
4	หมวดสินค้าสำเร็จรูปขั้นต้น	60.00	10.00	0	30.00	100
5	หมวดสินค้าสำเร็จรูปขั้นสูง	25.00	50.00	0	25.00	100
6	หมวดสินค้าบริโภคสิ้นเปลือง	32.26	35.48	0	29.03	100
7	หมวดสินค้าถาวร	33.33	16.67	0	33.33	100
8	หมวดเครื่องจักรกล	0		100.00	0	100
9	หมวดอุปกรณ์การขนส่ง	0	100.00	0	0	100
รวม		30.86	30.86	2.47	33.33	100